

Svēts

Restarta poga

Intervija ar Igoru Rautmani

No puikas par vīrieti

BPI DRAFTS vasaras nometnes

Neizdibināmie ceļi Daugavpilī

Dinas Kārklīņas liecība

Latvijas Baptistu
draudžu savienība

Svētais Dievs

Kādas asociācijas rodas, kad dzirdam vārdu “svēts” – vai tas mūs atbaida, vai valdzina? Vai tas liek domāt par 10 baušļiem, nevainojamu dzīvi, izredzētiem ticības varoņiem, vai arī par cilvēkiem, kas dzīvo citā realitātē un nedomā par šīs zemes lietām. Varbūt vārds “svēts” iederas tikai dievkalpojums un pielūgsmes dziesmās? Nereti šī vārda nozīmi cilvēki padarījuši pārāk šauru, aprobežojušies tikai un vienīgi ar kāda cilvēka morāles standartiem vai pilnību, kuras attēlus var redzēt svētbildēs, bet nebūt ar to, ka svētumu var izdzīvot arī ikdienā. Šī vārda noslēpums rodams arī Dieva Vārda lappusēs, kur varam iepazīt tādus apzīmējumus kā svēta diena, svēti cilvēki, svētas vietas, svēta tauta, svētie eņģeļi, svētā pilsēta. Bībelē iepazīstam arī svēto Dievu, kas visu to dara svētu.

Viena no vārda “svēts” nozīmēm ir atdalīts. Svētums ir kaut kas tāds, kas Dievu atdala no Viņa radības. Svētums padara Dievu ekskluzīvu, unikālu atšķirībā no visas pārējās pasaules. Vārds “svēts” atklāj Dieva pilnības skaistuma, šķīstuma un varenības pārākumu pār radīto, un atklāj Viņu kā nevainojamu Valdnieku. Otrā vārda “svēts” nozīme ir – pilnīgi šķīsts, bezgrēcīgs, atdalīts no grēka. Svētums māca, ka Dievs ienīst grēku un ļaunumu, bet tajā pašā laikā Viņš vēlas līdzdalīt savu svētumu ar cilvēkiem.

Šos vārda “svēts” skaidrojumus var palīdzēt saprast līdzība ar sauli. Saule ir atdalīta un nepieejama, tā ir unikāla mūsu galaktikā. Ar saules palīdzību Dievs nodrošina dzīvību uz zemes. Mēs priecājamies par to, jo tā apgaismo un rada siltumu. Vienlaikus arī apzināmies, ka saule var būt iznīcinoša – skatoties uz

to neapbruņotām acīm, varam palikt pat akli, tai tuvoties nav iespējams, jo tā rada karstumu, kas nav savienojams ar dzīvību. Tā ir gan pievilcīga un dzīvības uzturēšanai vitāli nepieciešama, gan arī iznīcina ikvienu, kas tai vēlas tuvoties. Nevis tāpēc, ka tā vēlētos iznīcināt, bet gan tāpēc, ka tās būtība ir tāda – pilnīga gaisma, kuras tuvumā nevar pastāvēt nekas, kas nav tai līdzīgs.

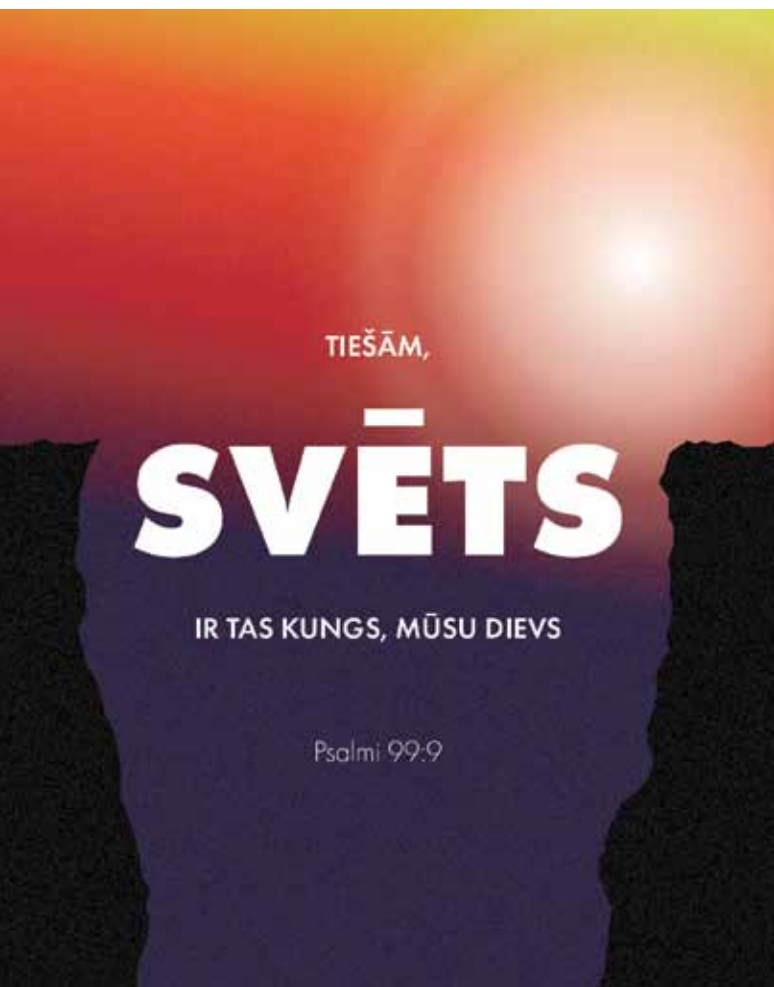
Dievs ir Visuma Radītājs un, lai arī Viņš ir svēts, tomēr Viņš mūs aicina Savā svētumā.

Tāpat kā cilvēks nevar skatīties saulē un tuvoties tai, tāpat arī nespējam cilvēciski uzlūkot pilnīgo Dieva svētumu, šķīstumu, pilnīgo gaismu. Tomēr šajā salīdzinājumā ir arī kāda būtiska atšķirība. Saule nepazīst žēlastību, tā nepiedāvā itin neko, lai tuvotos tai, tā bez jebkādiem izņēmumiem iznīcina visu atšķirīgo. Dievs, savukārt, ir Visuma Radītājs un, lai arī Viņš ir svēts, tomēr Viņš mūs aicina Savā svētumā. Viņš nenorobežojas no cilvēkiem, Viņš vēlas līdzdalīt Savu pilnību, Savu skaistumu, Savu godību, Savu laimi. Mēs tiekam ieaicināti tajā caur Viņa Dēlu Jēzu Kristu. Dievs sūtīja Savu Dēlu, lai izglābtu grēcinieku, lai Viņš, savā miesā uznesot grēku krustā un ar savām asinīm šķīstot – arī mūs darītu svētus. Dievs ir svēts, un neviens tumsas skartais nespēj uzlūkot Dievu, bet evaņģēlija būtība ir, ka ne es ar saviem spēkiem uzvaru grēku, bet Tas, kas dzīvo mani, dara šo svēttapšanas darbu. Tuvošanās svētam Dievam rada nepilnīguma, grēcīguma un satriektības sajūtu, bet caur Jēzu Kristu asinīm es varu tuvoties, jo Dievs pirmais ir tuvojies mums.

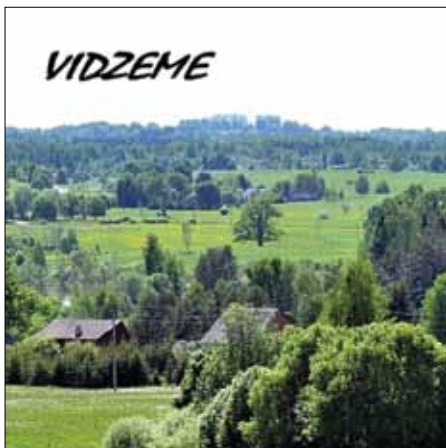
Vēstulē kolosiešiem 1:19 Pāvils par Jēzu raksta, ka “visai Dieva pilnībai labpatika iemānot Viņā”. Tas nozīmē, ka viss Dieva svētums mājāja Jēzū, un viss, ko Viņš darīja, kā dzīvoja un ko teica – visā atspoguļojās svētā Dieva daba. Šis neaptraipītais svētums nāca un dzīvoja mūsu vidū, un nomira par mūsu grēkiem, lai ikviens cilvēks varētu tuvoties svētam Dievam un būt sadraudzībā ar Viņu. Vecajā Derībā Dieva svētums nošķir Viņu no cilvēkiem, kā Dievs no degošā krūma saka Mozum: “Nenāc tuvāk! Novelc savas kurpes no savām kājām, jo tā vieta, kur tu stāvi, ir svēta zeme” (2. Mozus 3:5). Jaunās Derības svētums nav izslēdzošs, tas ir sevī aicinošs, tas ikvienu cilvēku aicina kļūt par svētā Dieva bērnu. Vēl vairāk – Dievs šo svētumu aicina izdzīvot pasaules vidū, izdzīvot Viņa milestību, esot Viņa svētuma līdzdalībniekiem.

Māris Vītols

Jaunjelgavas draudzes mācītājs

Notikumi

Kandavas draudze šovasar četras reizes devusies misijas braucienos uz Vidzemi.

“Pirms vairākiem gadiem, atgriežoties no misijas ceļojumiem uz Ukrainu un Moldovu, Dievs lika sirdī domas par Vidzemi,” stāsta sludinātājs Oskars Jēgermanis.

Nu jau vairāk kā piecus gadus draudze regulāri dodas uz Vidzemi – Jaunpiebalgu, Vecpiebalgu, Dzērbeni, Taureni, Ķeipeni, Inešiem, Raunu un citām lielākām un mazākām apdzīvotām vietām, kur pasludina Evaņģēliju ielās satiktajiem cilvēkiem, kā arī pēc iespējas rīko dažādus pasākumus. Nozīmīga misijas braucienu sastāvdaļa ir aizlūgšanas par Vidzemi.

Jaundibināmā Olaines draudze 20.-21. augustā Olaines novada Kalmēs organizēja nedēļas nogali sievietēm “Ceļā...”

, kuras mērķauditorija bija Olaines novada sievietes, kas ir Dieva meklēšanas ceļā. Pasākuma pamatā bija Jēzus vārdi: “Es ESMU ceļš, patiesība un dzīvība. Neviens nenāk pie Tēva kā vien caur Mani” (Jāņa 14:6). Pirmajā dienā 25 dalībnieces darbojās radoši, veidojot un apgleznojot dziesmu grāmatas, spēlējot iepazīšanās spēles un dziedot slavēšanas dziesmas pie ugunsкура. Nākamajā dienā bija iespēja dzirdēt trīs dažādu lektoru atziņas, iziet lūgšanu taku, izkustēties aerobikas soļos, pastāstīt savu atgriešanās stāstu un piedzīvot žēlsirdības vakaru nometnes noslēgumā.

Jauniešu apvienība sadarbībā ar M4 organizē jauno vadītāju apmācību kursu M4 Ready.

Kursa atklāšana notika 11. septembrī Liepājā. Dalībniekiem šī bija lieliska iespēja satikties, jo turpmākos 9 mēnešus apmācības notiks tiešsaistē. Jaunieši tika iepazīstināti ar saviem mentoriem, kuri palīdzēs iet cauri mācību procesam, kā arī guva ieskatu mācību platformā, kas tiks izmantota tiešsaistes apmācībās. Kursam ir pieteikušies 27 dalībnieki no dažādām Latvijas pilsētām. Vairāki jaunieši apmācības uzsākuši ar savām kalpošanas komandām. Novēlam visiem “studentiem” sekmes un izturību!

Vairāk kā četrdesmit draudzēs uzsākts garīgās izaugsmes un draudzes stiprināšanas kurss TUVĀK. Sestdien, 18. septembrī, notika kursa atklāšana – Satikšanās rīts TUVĀK.

Dalība tajā bija iespējama klātienē, ierodoties Rīgas Mateja draudzes dievnamā, kā arī attālināti LBDS Facebook un YouTube vietnēs. Liecības teica Inga Duka (Misijas draudze), Valters Sikсна (draudze “Mājvieta”, kalpo Brankās), Dainis Barkāns (draudze “Mājvieta”) un Leila Kutkovska (Jelgavas draudze), atklājot Dieva darbu savā un līdzcilvēku dzīvēs, kas notiek, kad tuvojamies Viņam. Bīskaps Kaspars Šterns aicināja būt par zemes sāli, kā arī turēt sāli sevī. “Tuvosimies Dievam, Viņš satūvinās mūs savā starpā un palīdzēs nest atjaunošanu salauztajā pasaulē.” Dieva pielūgsmē vadīja Māris Dravnieks, Matīss Dravnieks, Uldis Iljins, Sanijs Bondars, Pēteris Dravnieks un Emīls Rolavs. Par kursa norisi un tā dalībniekiem aizlūdza Inga Duka, SKA vadītāja Agnese Megne un mācītājs Pēteris Eisāns.

Visi, kas vēlas vēl pievienoties kursam, lietojot sagatavotos drukas materiālus un video uzrunas savās mazajās grupās vai individuāli, tiek aicināti sazināties ar LBDS Kanceleju, lai vienotos par materiālu saņemšanu.

Ieraksts no Satikšanās rīta TUVĀK pieejams ej.uz/TUVAKsatikšanas.

Restarta poga

Igors Rautmanis pārrauga, apmāca un mentorē Starptautiskās Evaņģēliskās studentu kustības (IFES) 40 Eiropas valstu studentu kustību vadītājus, ir BPI lektors, mentoringa vadītājs un Kalpošanas stratēģiskās attīstības centra SĀC vadītājs. Viņa visbiežāk uzdotais jautājums ir – kāpēc? Saprast savu mērķi un palīdzēt to saskatīt draudzēm, organizācijām, atsevišķiem cilvēkiem. Ne vien mērķi saskatīt, bet arī soļus, kas ved tā virzienā, un iedrošināt tos spert. Tur Igors saskata viņam doto Dieva uzdevumu.

Jums ir daudz dažādu “cepuru”. Kā pats raksturotu – kas esat?

Jā, cepures ir dažādas, bet uzdevums ir viens. Dažādās cepures ir dažādi veidi, kā izdzīvot savu uzdevumu, tās nepieciešamas, lai uzrunātu dažādas auditorijas. Mana misija ir palīdzēt pareizam cilvēkam pareizā laikā ar pareizo motivāciju nonākt tur, kur Dievs viņu redz. Lai tas notiktu, cilvēkam nepieciešams saprast – kas es esmu un kas es neesmu, kā arī izpratne, kāpēc esmu šeit. Uz šo “kāpēc?” atbild Dievs. Mans uzdevums ir izcelt cilvēkā Dieva doto potenciālu, un palīdzēt saskatīt, kā to izmantot tam mērķim, kā dēļ tas ir dots – ne lai sevi padarītu laimīgu, bet dotu pievienoto vērtību apkārtējiem un pagodinātu Dievu.

Kas ir tas dzinējspēks, kas liek iet uz priekšu, plānot jaunas lietas, iesaistīties, neapstāties pie tā, kas ir sasniegts? Piemēram, šogad piekritot kļūt arī par LBDS Padomes locekli?

Es esmu tajā posmā, kad saprotu, ka man mazāk jānīcē, vairāk jāatbalsta. Līdzīgi, kā mainās vecāku loma dažādos bērnu vecumposmos, arī es sajūtu, ka mana loma šajā dzīves posmā pamainījusies – tas nozīmē, ka vairāk esmu iesaistīts procesos, kuros pats neesmu vadītājs, bet palīdzu tos sakārtot, paskatīties uz tiem no cita leņķa, uztaisīt kādu izrāvienu. Aicinājumu kandidēt LBDS Padomē biju saņēmis jau vairākas reizes. Šoreiz palīdzēja tas, ka vairāki esošie Padomes locekļi uzrunāja un pastāstīja, kādēļ mana klātbūtne būtu noderīga. Vienmēr jau var stāvēt malā un kritizēt. Bet, ja redzi, ka vari palīdzēt, tad – piedalies!

Viena no lietām, kuru parasti iesakāt citiem – apstāties un izvērtēt – labās un sliktās puses, iespējas un apdraudējumus. Kāds būtu jūsu šī brīža vērtējums draudzēm Latvijā?

To varētu salīdzināt ar situāciju, kurā notiek kaut kas negaidīts un postošs. Piemēram, ugunsgrēks. Trīs dažādi cilvēki uz to var reaģēt dažādi. Viens stāv un vēro – kas te notiek? Cits ķer spaini, smeļ no peļķes un mēģina dzēst. Trešais mēģina saprast – kas te notika, kā šo problēmu vislabāk risināt, un risina to! Es personīgi šo Covid laiku redzu kā restarta pogu. Dievs mūs atgriež pie fundamentālām vērtībām. Ir draudzes, kas restartējas ātrāk, ir draudzes, kas joprojām mēģina uzturēt to, kas bijis, cerībā, ka atgriezīsies “vecie laiki”. Šis laiks ir ļoti polarizējošs – dažādas attieksmes, reakcijas. Daļa gatavi iziet no savas komforta zonas un tikties attālināti, citi saka – nu nē, iesim kaut vai pagrīdē, bet tiksimies dzīvajā. Redzu, ka daudzas draudzes ir gatavas meklēt jaunus risinājumus, kā arī apbrīnojams ir radošums, kā kādas draudzes kalpo. Piemēram, Madonas draudzes attālinātās tikšanās rezultējās ar to, ka dubultojs to cilvēku skaits, kas regulāri lasa Biblii, Brocēnu draudze savukārt ar ļoti minimāliem līdzekļiem svētīja pagājušos Ziemassvētkos daudzus apkārtnes cilvēkus. Sākušās vairākas labas iniciatīvas, piemēram, Ogres draudze apzinājusi visus draudzes locekļus, uztur regulāru kontaktu ar tiem, kas nevar klātienē ierasties. Savukārt Rīgas Āgenskalna un Mateja draudzēs dubultojs mazo grupu skaits.

Pandēmijas laiks, lai gan tas skar visu pasauli, mūsu skatījumu uz lietām diemžēl bieži vien sašaurina – redzam sevi, savas mājas, savu draudzi. Jūsu skatījums vienmēr ir plašāks. Problēmas un izaicinājumi droši vien visur vienādi, vai ir kādas labas mācībstundas, ko esat ieguvis, strādājot starptautiskajā vidē?

Jebkura krīze cilvēku aizved pie pamatiem, pie saknēm.

Tā patiešām ir liela privilēģija, kas man ir bijusi un ir, kalpot dažādās valstīs un situācijās. Mēs nevaram mainīt apstākļus, bet varam mainīt to, kā uz tiem paskatāmies. Manu skatījumu palīdz mainīt citu cilvēku stāsti. Piemēram, kad lasu par Pāvilu, kā viņš, cietumā būdams, mudināja visus būt priecīgiem, tas liek man izvērtēt savu attieksmi pret ierobežojumiem, kurus piedzīvoju. Līdzīgi ir arī ar pieredzes stāstiem no citām valstīm. Piemēram, runāju ar Studentu kustības vadītāju no Vjetnamas. Viņš ir ārsts, un ģimeni nebija redzējis 4 mēnešus, jo valstī tika mobilizēti visi ārsti, lai varētu apkopt Covid slimniekus. Viņš kopā ar vēl kādiem saviem darbiniekiem, kas nav mediķi, pavadīja slimnīcā šo laiku bez iespējas pat iziet no tās. Runājot ar kādu vadītāju no Āfrikas, uzzināju, ka viņš, lai iegūtu vakcīnu, ceļo pat uz citu valsti, jo viņa valstī tā nav pieejama, to var nopirkt tikai turīgi cilvēki. Rietumu kristiešiem būtu labi pamācīties no tiem kristiešiem, kas vienmēr bijuši ierobežoti, nekad nav

varējuši publiski tikties un rīkot lielus pasākumus. Aizbrauciet uz Turciju, Ķīnu, Indonēziju vai piezvaniet kādam, kas tur dzīvo vai bijis tur – Dievs turpina tur darboties, nekas nav apstājies, bet mums šķiet – ja nevaram satikties, tad viss ir apstājies. Šādas sarunas pamaina manu skatupunktu.

Pandēmija ietekmējusi fizisko veselību, bet tā atstājusi nospiedumu arī uz garīgo veselību. Kādus simptomus esat novērojis un kādi ir ieteikumi tās uzlabošanai?

Jebkura krīze cilvēku aizved pie pamatiem, pie saknēm. Tā arī šī krīze liek atgriezties pie pamatjautājumiem – kam es ticu, kur meklēju savu laimi, papildījumu? `Bieži vien ir tā, ka uzsākam ar pareizo motivāciju, bet turpinām ar nepareizo. Sākam sekot Kristum, kalpojam Viņam, bet tad attopamies, ka darām to, kas dod mums papildījuma sajūtu – stāvēt auditorijas priekšā, satikties ar cilvēkiem. Tad atnāk kāda krīze, kas to visu paņem prom. Un atkal jāuzdod šis jautājums – kam es to daru? Sev vai Kristum? Jēzus saka – meklē papildījumu mani! Meklē prieku Dievā, nevis tajā, ko dari. Tāpēc jau Jēzus Pēterim trīs reizes jautāja – vai tu Mani mīli? Tikai tad, kad bija saņemta apstiprināšana atbilde uz šo jautājumu, Jēzus teica, lai Pēteris iet un gana avis. Ir bijusi nepieciešamība pārdefinēt – kāpēc daru to, ko daru? Šķiet, bijām dažkārt sajaukuši auglīgumu ar popularitāti. Kā Bībelē teikts – agrāk vai vēlāk pamati, uz ko būvē, tiks pārbaudīti. Redzu šo kā šķīstīšanas laiku. Jāatgādina arī sev, ka esmu fiziska būtne, man jāēd, jāguļ, jāizkustas. Ar Bībeles pantu citēšanu vien nepietiks.

Šis laiks ietekmējis arī attiecības ar tuvakajiem, ar ģimeni. Kāda jūsu personīgā pieredze?

Dievs svētī valsti caur cilvēkiem, kas paliek uzticīgi Viņam.

Vasarā nedaudz paceļojām. Pirms tam teicu bērniem, ka mums tas būs kā ģimenes laiks, uz ko viņi atsmēja, ka jau pusotrs gads bijis kā ģimenes laiks. Jautājums – kā šo laiku pavada. Varam būt vienā mājā, bet nerunāt, vai arī runāt par ļoti virspusējām lietām. Krīze pārbauda arī ģimenes pamatu. Neesam ideāla ģimene, arī mums katram ir savi izaicinājumi. Mūsu gadījumā liela nozīme bijusi rutīnai, tradīcijai. Tradīcija parāda, kas ir mūsu vērtības. Mums palīdzēja tas, ka lūdzam kopā. Tas ir veids, kā atgādīnām sev, ka Dievs ir, ka Viņš ir līdzās. Man palīdzēja arī sarunas ar sievu un suni. Ja nebūtu pastaigas ar suni, nebūtu regulāras, dziļas sarunas ar

Igors Rautmanis ar ģimeni. Foto no personīgā arhīva.

sievu. Vēl liela nozīme ir manas sievas Noras individuālām sarunām ar katru no bērniem.

Tiešām, daudzas dzīves sfēras ir ietekmētas un mainījušās, bet ir lietas, kas nemainās. Kristus joprojām aicināja mūs būt par saviem mācekļiem. Kā varam būt efektīvi Kristus mācekļi šajā laikā?

Sekot Kristum priekos un bēdās, arī šodien. Misija no dienas kārtības nav noņemta. Tas nenotiek, *izkliegoties* Facebook. Vai es kā māceklis Pēteris ņemu zobenu un situ otram, vai arī atceros Kristus vārdus, ka "gars labprātīgs, bet miesa vāja", un lūdzu. Krīzē atklājas, kam es ticu.

Jāatceras, ka joprojām ir cilvēki, kas meklē Dievu. Esam piedzīvojuši, ka mūsu kaimiņi vairāk pietuvojušies Kristum, viena ģimene pievienojusies mūsu draudzei. Man šķiet, ka šis ir ideāls laiks, lai nostiprinātu mācekļības kultūru draudzē, tas ir arī Kalpošanas stratēģiskās attīstības centra SĀC viens no mērķiem. Kalpošana nav tikai lieli pasākumi, ir iespējamās tikšanās mazajās grupās, individuāli. Vēlamies iedrošināt draudzes izdzīvot "cits citam" attiecības, kā tas rakstīts Bībelē. Sekošanu Kristum varam pilnvērtīgāk

izdzīvot, ja esam cits citam atbildīgi. Tas var notikt tiekoties divatā vai nedaudz lielākā grupā, ne vien studējot Bībeli, bet arī pārrunājot – kur saskata Dieva darbu, stiprinot viens otru. Arī šajā ziņā mums nepieciešams restarts, atgriešanās pie pamatvērtībām.

Klāt novembris, arī Latvijas dzimšanas diena. Kāds jūsu novēlējums mums?

Reiz studentiem jautāju – kā var notikt tas, par ko dziedam himnā, ka Dievs svētī Latviju. Dziedot himnu? Ja dziedam to kā lūgšanu, tad jā – tas ir viens no aspektiem, kā Dievs var svētīt. Bet otrs veids ir, ka Dievs svētī valsti caur cilvēkiem, kas paliek uzticīgi Viņam. Tas arī ir mans novēlējums – lai paliekam uzticīgi Dievam, izdarām to, uz ko Dievs mūs aicinājis, domājam ne tikai par sevi, bet arī apkārtējiem – ne tikai ticības brāļiem, bet arī tiem, kas Dievu vēl nepazīst. Lai mūsu motivācija ir mīlestība uz Dievu. Ja mīlam Viņu, tad Viņš saka – ej un dari!

Sagatavoja

"Baptistu Vēstnesis" redkolēģija

Jauns mācību gads BPI

Jaunu studentu uzņemšana

Baltijas Pastorālajā institūtā (BPI) 3. septembrī notika pirmā tikšanās jaunajā mācību sezonā. Uz BPI 14. darbības gada atklāšanas svētkiem studenti un pasniedzēji bija pulcējušies draudzes “Mājvieta” (foto 1) dievkalpojumu zālē, tādējādi dodot iespēju būt visiem kopā, ievērojot pastāvošos pulcēšanās ierobežojumus.

Šogad mācības uzsāk četri studenti. BPI Pastorālās kalpošanas programmas vadītājs Tomass Šulcs iepazīstināja ar (foto 2, no kreisās): Dāvidu Krūzi no Rīgas Visvētākās Trīsvienības katoļu draudzes, Viesturu Kaugeru no Rīgas draudzes “Mājvieta” un Edmundu Stoleru no Rīgas Vīlandes draudzes; kā arī ar Mārtiņu Ozoliņu, kas pašlaik iesaistīts jaunas draudzes dibināšanas komandā Talsos (atklāšanas svētki nevarēja piedalīties). Dāvids Krūze ir viens no BPI DRAFTS nometņu dalībniekiem un pēc mentoru un citu cilvēku iedrošinājuma izlēma spert nākamo soli, uzsākot mācības BPI. Viesturs Kaugers un Mārtiņš Ozoliņš ikdienā veiksmīgi vada savus uzņēmumus un aktīvi iesaistās arī vietējās draudzes dzīvē, savukārt Edmunds Stoleris ir iesaistīts kalpošanā Rīgas Vīlandes draudzē.

Jaunos studentus uzrunāja bīskaps Kaspars Šterns (3), aicinot sapņot lielus sapņus, bet tajā pat laikā, tiecoties pēc tiem, nepazaudēt sevi, savas attiecības ar tuvajiem cilvēkiem un Dievu. Bīskaps uzsvēra, cik svarīgi mums ikvienam vispirms sakārtot savu iekšējo pasauli, pirms mēs cenšamies mainīt pasauli ap mums.

Klātesošie vienojās aizlūgumā par jaunajiem studentiem (4) un kopīgā Dieva pielūgsmē, ko vadīja BPI 2. kursa Draudzes vadības programmas studente Gita Kudiņa no Brocēnu draudzes (5).

BPI 10. izlaidums

BPI izlaidums katru reizi bijis kā lieli svētki – kopā ar BPI atbalstītājiem Pateicības Vakariņās vai kopā ar LBDS Kongresa delegātiem un viesiem gadskārtējā Kongresa ietvaros. Kad pavasarī BPI 10. iesaukuma studenti attālināti beidza mācības, tika pieņemts lēmums izlaidumu pārcelt uz rudenī, lai to būtu iespējams nosvinēt kaut nelielā skaitā, bet tomēr klātienē.

Pēc BPI jaunā mācību gada atklāšanas svētku sekoja izlaidums, kurā kā BPI absolventus sveica piecus desmitā iesaukuma studentus (foto 6, no kreisās).

Krišs Pozemkovskis (Rīgas Āgenskalna draudze) līdz šim bijis iesaistīts Āgenskalna draudzē, kalpojot muzikālajā kalpošanā, kā arī sludinot Dieva Vārdu. Nesen Krišs saņēmis aicinājumu no Grobiņas draudzes, un, atsaucoties uz to, leva un Krišs Pozemkovski drīzumā uzsāks kalpošanu Grobiņas draudzē. Krišs arī uzsācis licencēšanas procesu, lai kļūtu par LBDS sludinātāju.

Dzintars Strodāns (Alūksnes draudze) turpina kalpošanu Alūksnes draudzē, aktīvi iesaistoties draudzes vadīšanā un ikdienas dzīvē. Dzintaram bieži vien ir interesants skatījums uz lietām, bet tas viņam arī ir palīdzējis būt inovatīvam un darīt lietas atšķirīgi no ierastā.

Intars Jesers (jaundibināmā Karostas draudze Liepājā, pašlaik kalpo Madonas draudzē) turpina aktīvi iesaistīties jauniešu kalpošanā, ir viens no jauniešu apmācības programmas “Exodus” virzītājiem. Pirms vairākiem gadiem Intars bija viens no BPI DRAFTS nometnes dalībniekiem. Toreiz Intaram bija ļoti straujš raksturs. Redzēt viņa izaugsmi pēdējo gadu laikā ir bijusi lieliska liecība par Svētā Gara spēku cilvēka dzīvē.

Lūkass Tolberts (Misijas draudze Ādažos) ar savu ģimeni pirms dažiem gadiem pārcēlās uz Latviju kā misionāri. Viņi aktīvi iesaistās Ādažu draudzes dzīvē, vadot draudzes iniciatīvas, kalpojot muzikālajā kalpošanā, uzņemot cilvēkus pie sevis mājās un parādot Kristus mīlestību ikdienā. Lai arī pats atzīst, ka mācības BPI bija liels izaicinājums, īpaši valodas barjeras dēļ (Lūkass mācās latviešu valodu un nu jau pārvalda to tekoši), viņš nenozēlo savu izvēli un ar iegūtajām zināšanām un pieredzi turpinās kalpot cilvēkiem gan Ādažos, gan citur.

Toms Grenevics (Rīgas Internacionālā draudze “Communitas”) pēdējos pāris gadus iesaistīts internacionālajā draudzē, kalpojot cilvēkiem no visas pasaules, kuri dažādu iemeslu dēļ šobrīd Latviju sauc par savām mājām. Kā pats atzīst, tā bijusi lieliska pieredze, bet tagad Toms izvēlēties dienestu Latvijas armijā. Ticam, ka arī tur Toms būs par svētību un piemēru vīriem no visas Latvijas un ne tikai.

Izlaidumā “ceļamaizi” deva Dr. Ilmārs Hiršs (7). Viņš absolventiem un citiem klātesošajiem atgādināja Kristus aicinājumu ņemt uz sevi Viņa jūgu. Tas nenozīmē, ka Kristus nebūtu pats to spējīgs nest, bet gan, ka Viņš aicina mūs vienā jūgā ar Sevi, kopdarbā ar Viņu. Būt 100% Kristus mācekļiem!

Noslēgumā absolventi saņēma tradicionālo BPI simbolu – gana zizli. Tas ir kā atgādinājums par to, uz ko Kristus mūs ikvienu ir aicinājis – sludināt Labo Vēsti, veidot cilvēkus par Viņa mācekļiem un dzīvot Viņa patiesībā.

Tomass Šulcs

BPI Pastorālās programmas vadītājs

Foto:

Mareks Šteins

No puikas par vīrieti

Pateicība Dievam par aizvadītās vasaras iespējām organizēt BPI DRAFTS nometnes!

Šogad notika divas pirmā līmeņa nometnes “IESAUKUMS” – viena latviešu valodā, otra krievu valodā, lai uzrunātu un stiprinātu tos puīšus, kuriem šī ir sirds valoda. Šīs nometnes mērķis ir palīdzēt puīšiem izprast dzīves pamatvērtības, pilnveidot raksturu un ieraudzīt to, kāds ceļš ir ejams, lai veidotos par vīriem pēc Dieva nodoma. Puīši par to ne tikai dzird, bet arī izdzīvo dažādās praktiskās aktivitātēs.

Nometnē “MISIJA” piedzīvoju spēcīgu atgādinājumu par īstas ticības nozīmīgumu, ka jābūt pamatiem balstītiem uz Bībeli, ka jābūt cīņai pret grēku. Draftā jāpiedalās, jo tā ir iespēja vērtīgi pavadīt laiku, izaicināt sevi, labāk saprast savu mērķi dzīvē.” Matīss

Sākoties nometnei, viens no pirmajiem uzdevumiem ir konkrētā laikā nokļūt nometnes vietā. Vienīgais ceļš ir upe. Saņēmuši konkrētu laiku uzdevumu izpildei, puīšiem, strādājot savā komandā, ir jāizveido plostas. Tas, cik rūpīgu un pārdomātu darbu viņi būs ieguldījuši plostas būvēšanā, atspoguļosies tajā, vai plostas spēš veikt savu funkciju, atrodoties upē, vai arī tas izjuks un distance būs jāveic, peldot kopā ar plostas sastāvdaļām. Pēc uzdevuma izpildes puīšiem ir iespēja izvērtēt piedzīvoto un mācīties no tā praktiskas atziņas ikdienas dzīvei. Viena no atziņām, pie kā puīši nonāk pēc piedzīvotā ir, ka nevēlīgs priekšdarbs var sabojāt ceļu uz mērķi. Dzīvē šie priekšdarbi var būt treniņi,

mācības, ieradumi un dažādas citas praktiskas darbības, kas sagatavo ceļu pretī mērķim. Jāatzīst, ka šogad abās nometnēs bija gan tādas komandas, kas bāzē nonāca uz plostas, gan vairākas komandas, kurām nācās izpeldēties dzestrajā Užavas upē.

Nometne “MISIJA” pulcēja kopā gan otrā, gan trešā līmeņa dalībniekus. Nometnes trešā līmeņa dalībniekiem visas nedēļas garumā tika dota iespēja mācīties praktiski vadīt komandu, kuru veidoja otrā līmeņa dalībnieki. Nometnes nedēļā īpašs uzsvars tika likts uz to, kā izdzīvot ikdienu ar misijas apziņu. Lai arī ierobežojumu dēļ šogad nometne nevarēja norisināties kā ierasts, un puīši nevarēja doties ārpus nometnes vietas pie cilvēkiem, lai viņiem praktiski kalpotu, BPI DRAFTS komanda izveidoja pielāgotu programmu, lai veicinātu puīšos šo misijas apziņu. Puīšiem bija iespēja praktiski pielietot zināšanas, kas tika iegūtas pirmā līmeņa nometnē. Dalībnieki lasīja, dzirdēja un iedziļinājās Svētajos Rakstos no Nehemijas grāmatas. Trešā līmeņa puīši vadīja rīta diskusijas savām komandām, kā arī sacīja uzrunas visiem dalībniekiem. Nometnes vadītāji bija patīkami pārsteigti par puīšu spējām un prasmēm sacīt saturīgas uzrunas, kas stiprināja gan dalībniekus, gan vadītājus.

Viens no nometnes uzdevumiem bija “izglābt pazudušo”. Komandām bija jāatgādā uz bāzi komandas biedrs, kas atradās mežā. Lai noteiktu, kur atrodas pazudušais komandas biedrs, dalībniekiem bija jāizveido noteikta augstuma “sakarū tornis” no spageti, makaroniem, zefīriem un karstās līmes. Lai arī uzdevums šķiet vienkāršs, praktiski to nemaz nebija tik vienkārši īstenot. Bez laba plāna bija nepieciešama arī liela pacietība, kas daudziem puīšiem, šo uzdevumu veicot, izsīka. Tomēr – lai arī cik vienkāršais uzdevums izrādījās izaicinošs,

Nometnē "IESAUKUMS" piedzīvotais starp puīšiem, kas tiek veidoti par lauvām/vīriem, veido diezgan draudzīgu sabiedrību. Šeit sapratu un izjutu to, kādam ir jābūt vīrietim. Vīrietis ir labs līderis, kurš atbild par savu rīcību, stājas pretī grūtībām ar paceltu galvu. Drafts palīdz mainīt uztveri par dzīvi, par savu apkārtējo vidi." Emīls

nedarīt to nebija iespējams, jo no tā izpildes bija atkarīgs, vai pazudušais tīks atrasts un nogādāts bāzē. Viena no atziņām, ko puīši ieguva, veicot šo uzdevumu, ir, ka arī dzīvē ikdienā būs situācijas, kad jāveic kādi šķietami vienkārši, bet tomēr izaicinoši uzdevumi, kuru izpilde vai neizpilde ietekmēs iespēju parādīt rūpes, palīdzību un kalpošanu saviem līdzcilvēkiem. Ikdienā šis vienkāršais uzdevums var būt sakārtot istabu, atvēlēt laiku sarunai, pasludināt Evaņģēliju, nākotnē tas var nozīmēt labi paveikt uzticēto, pelnīt līdzekļus, kas nodrošina ne vien savu vajadzību apmierināšanu, bet arī rūpes par citiem.

Šogad DRAFTS vasaras nometnēs vadītāju komandai ir bijusi iespēja strādāt aptuveni ar simts puīšiem. Ar daļu no viņiem iesāktais darbs turpinās mentoringa un turpmākās izaugsmes programmā DELTA, kur puīši var dzirdēt saturīgas lekcijas, kā arī individuāli satikties ar mentoru.

Pateicība Dievam un ikvienam, kurš atbalsta BPI DRAFTS darbu un dod iespēju puīšiem veidoties par dievbijīgiem vīriem!

Aleksandrs Kēnigvalds

BPI DRAFTS vadītājs

Foto

Timotejs Rozentāls
Mareks Steins

MANS VALDNIIEKS

Ja man vajadzētu izteikt savas domas par Dievu kā manu valdnieku savos tīņa gados, es nedomāju, ka es to saprastu un tam piekristu. Tagad savu dzīvi daļu ar Jēzu kā savu Glābēju un Valdnieku. Esmu pateicīgs, ka manai dzīvei ir jēga, ka man ir Draugs, kas vienmēr uzklausa, ka man ir kāds, pie kura varu meklēt padomu, ka man ir atbilde uz to, kur es nonāksu pēc savas nāves. Šis valdnieks nav tāds kā pārējie. Citi valdnieki grib ņemt, bet mans Valdnieks dod. Citi grib valdīt varas dēļ, bet mans Valdnieks valda, jo Viņš ir tā cienīgs. Un tādēļ es Viņam dziedu slavas dziesmas – dziesmas, kas ir tuvas manai sirdij, un ir viens no pieejamākajiem un man tuvākajiem veidiem, kā būt Viņa klātbūtnē.

Dievs ir Valdnieks – nevainojams, perfekts Valdnieks. Nesavtīgs, gādīgs un žēlsirdīgs Valdnieks – to redzam, lasot, kā Viņš vadīja Israēla tautu no Ēģiptes uz Apsolīto zemi, kā Viņš vairākkārt apžēlojās par Dieva tautu, sūtot praviešus, lai tauta, kas attālinājusies no Viņa, nāktu atpakaļ pie sava Valdnieka. Redzot cilvēku grēkus un nepaklausību, Viņš neatmeta ar roku, bet sūtīja savu vienīgo Dēlu, kas mira nevis tikai par kādas atsevišķas tautas grēkiem, bet arī par maniem grēkiem. Šāds ir mans Valdnieks, un es no visas sirds vēlos Viņu slavēt, dodot Viņam tikai to labāko. Lai mūsu dzīve ir kā pateicības upuris Viņam, kas ir kā "laba smarža" Dievam. Slavējot Dievu, es saņemu mīlestību un mieru – lietas, kas šodien ir tik ļoti vērtīgas. Mīlestību un mieru, kuru varu saņemt tikai tad, ja Dievs ir mans Valdnieks.

Es pazīstu sevi un tāpēc zinu, ka negribu pats valdīt pār savu dzīvi, es gribu būt Dieva vadīts.

Dāvis Bermaks

Liepājas Centra draudzes jauniešu vadītājs

Jo Dievs ir

VALDNIIEKS

pār visu pasauli, dziediet
Viņam slavas dziesmu!

Psalmi 47:8

Šī gada 8. augustā Liepājas baptistu Pāvila draudze svinēja gaidītus svētkus – savā jaunā sludinātāja Raita Šķerberga licencēšanas un amatā ievēšanas dievkalpojumu.

Draudzi Dieva slavēšanas un pielūgsmes dziesmās vadīja Jelgavas baptistu draudzes jaunieši, bet ar svētrunu kalpoja Latvijas Baptistu draudžu savienības bīskaps Kaspars Šterns, atgādinot apustuļa Pāvila vārdus no 1. Vēstules korintiešiem: „Atdariniet mani tā, kā es atdarinu Kristu!” (11:1).

Raitis Šķerbergs uzaudzis Jelgavas draudzes ilggadējā kora diriģenta Edgara un Tabitas Šķerbergu ģimenē. 2019. gadā Raitis absolvēja Baltijas Pastorālo institūtu un šobrīd turpina teoloģijas magistrantūras studijas TCMI starptautiskajā institūtā. Atsaukties aicinājumam kalpot Pāvila draudzē, kopš šī gada janvāra Raitis ar sievu Aiju, meitu Elizabeti Leu un dēlu Gustavu ir pārcēlies uz Liepāju.

Kā dievkalpojumā uzsvēra mācītājs un Garīdznieku brālības vadītājs Edgars Godiņš, Raitis kalpošanu Liepājas Pāvila draudzē ir sācis grūtā laikā pēc iekšējās krīzes un sāpīgas šķiršanās no iepriekšējiem draudzes vadītājiem. Laikā, kad draudze lūdza pēc jauna gana, atbalstu sniedza Mežgalciema draudzes mācītājs Aivars Vadonis un svētdienu dievkalpojumos kalpoja arī citi mācītāji un sludinātāji no tuvākām un tālākām Latvijas malām. Tikmēr draudze lūgšanu svētbrižos un virtuālās lūgšanu grupās turpināja lūgt par savu nākamo ganu. Atskatoties atpakaļ uz to laiku, situācija no vienas puses šķita bezcerīga, bet no otras – visi vajadzīgie apstākļi pašu acu priekšā sakārtojās un pakārtojās. Tāpēc šī noteikti ir atbildēta draudzes lūgšana.

Raitis Šķerbergs kā perspektīvs kandidāts Pāvila draudzes padomei tika ieteikts jau drīz pēc iepriekšējā sludinātāja Kristapa Kulpes pieņemtā lēmuma ar 2020. gadu atstāt draudzes sludinātāja amatu. Mācītājs Edgars Godiņš īpaši uzteica Raita spēju veidot sirsnīgas attiecības kā ar jauniešiem, tā ar senioriem. Raitis

Virsgans un Viņa kalps

Pāvila draudzē pirmoreiz sludināja 2020. gada 19. aprīlī – kameras priekšā gandrīz tukšā dievnamā, jo ārkārtas stāvokļa dēļ dievkalpojumi klātienē nebija atļauti.

Atsaukties aicinājumam un pārcelties uz Liepāju Raitis savā veidā iedrošināja Aivara Vadoņa reiz izteiktais ielūgums teikt svētrunu Mežgalciema draudzē, kā arī sadarbības iespējas ar Liepājas sludinātājiem Kārli Baštiku un Mārci Dejus, – tuviem Raita paziņām, nu jau draugiem, no BPI studiju un GLS konferenču laikiem.

Pulcēšanās aizliegumu apstākļos draudzei bija ierobežotas iespējas Raiti iepazīt ārpus viņa sludinātām svētrunām tiešraides dievkalpojumos. Pirms draudzes 2020. gada pilnsapulces, kad bija jābalso par Raita Šķerberga apstiprināšanu sludinātāja amatam, bija iespējams sarīkot tikai vienu klātienē tikšanos. Tāpēc noteikti palika daudz neatbildētu jautājumu, kas balsojot prasīja īpašu palīdzību uz Dieva gādību un atbildētām lūgšanām. Tomēr Raita atklātā daba, draudzīgums un prasme ieklausīties ātri guva draudzes uzticību.

Līdz šim, kalpojot Pāvila draudzē, Raitis Šķerbergs ir aktīvi iepazīs un veidojis attiecības ar draudzes māsām un brāļiem. Viņa personiskais atbalsts, iedrošinājums un paskubinājums ir sekmējis draudzes nozaru darbu. Savās svētrunās Raitis nav baidījies aizskart arī sabiedrībai aktuālas un kontroversiālas tēmas, atgādinot un aicinot sekot vienīgi Kristum. Var apliecināt, ka Raitim diezgan īsā laikā ir izdevies draudzi saliedēt. Turklāt, atsākoties klātienē norisēm, draudzes dievkalpojumus sāk apmeklēt arī jauni un iepriekš neredzēti cilvēki. Augusta pirmajā svētdienā draudze pēc ilgāka laika svinēja kristību dievkalpojumu. Straujo panākumu atslēga ir nevis Raita pieņemamā un patīkamā personība, bet gan viņa atziņā, pārliecībā un ticībā, ka draudzes Virsgans un Kungs ir tikai Kristus, bet sludinātājs, draudzes priekšnieks un citi kalpotāji – vien Viņa kalpi. Arī ārpus darba laika Raitis kalpo Kristum, kopjot attiecības ar Liepājā rasti draugiem, aizlūdzot par viņu vajadzībām un ikdienas sarunas virzot uz garīgām tēmām.

Jurgis Šuba

Liepājas Pāvila draudzes priekšnieks

Foto:

Raimonds Grietēns

Tā ir liela svētība, ja kāds dzimtā nāk pie ticības Kristum un kļūst par evaņģēlija sludinātāju. Taču, ja sludinātāja gaitas turpina arī turpmākās paaudzēs, tā ir jo īpaša svētība. Un tieši šādas svētības liecinieki mēs varējām būt 15. augustā Ogres Trīsvienības draudzē, kad par Latvijas baptistu draudžu savienības (LBDS) sludinātāju tika licencēts Lūkass Balodis.

Viņš ir izvēlējis iet sava vectēva Jāņa Mārtaņa un tēva Sīmaņa pēdās. Svinīgajā dievkalpojumā par jauno sludinātāju un viņa sievu Lauru ar roku uzlikšanu aizlūdza LBDS bīskapa vietnieks un Garīdznieku Brālības vadītājs Edgars Godiņš, Ogres Trīsvienības baptistu draudzes mācītājs Dainis Pandars un mācītājs Mārtiņš Balodis, kurš vienlaicīgi ir arī Lūkasa tēva brālis.

“Dievs aicina ikvienu atsaukties tai žēlastībai, ko Viņš ir devis, lai mēs ar to kalpotu citiem. Un šodien arī mēs varam apstiprināt to aicinājumu, ko Dievs Lūkasam šodien ir devis un kuru pats Dievs jau ir kādu laiku apstiprinājis,” savā uzrunā klātesošajiem teica M. Balodis. Savukārt E. Godiņš svētrunā aicināja skatīties uz cilvēkiem ar Kristus acīm, ieraugot viņus nevis kā puķes vai nezāles, bet kā graudus, kam ir dota vērtīga dzīve ar lielu uzdevumu.

Lai gan Lūkasa dzīves ceļš iesākās ģimenē ar kristīgām vērtībām, viņa personīgā izvēle sekot Kristum tika apliecināta 13 gadu vecumā, kad pēc kāda Valmieras baptistu draudzes dievkalpojuma, kopā ar tēvu Sīmani tika pirmo reizi lūgta grēku nožēlas lūgšana. Interesanti, ka Dievs aizskāra jaunā puīša sirdi nevis svētrunas laikā, bet dziesmas “Viņa Vārds ir Jēzus” laikā. Lai noslēptu acīs sariesušās asaras, Lūkass aizgāja uz blakus telpu, lai neviens neredzētu viņa aizkustinājumu. Taču mūziķi juta, ka šo dziesmu vajag turpināt izpildīt ilgāk nekā parasti. Kad Lūkass atgriezās dievkalpojuma zālē, izpildītās dziesmas vārdi atkal uzrunāja viņu līdz sirds dziļumiem. Vēlāk vakarā mājās tētis saprata Jēzus darbu pie sava dēla sirds un palīdzēja viņam lūgšanā sastapties ar Kristu. Pēc gada Lūkass izvēli sekot Kristum apstiprināja ūdens kristībā, kuru izpildīja sludinātājs Valters Mitāns. Jaunais censonis aktīvi

Sludinātājs trešajā paaudzē

iesaistījās gan jauniešu darbā, gan svētdienskolā, gan citās Valmieras draudzes kalpošanās. Mācītāja Laura Tartara vadībā kopā bija iespēja piedalīties gan pastorālās sarunās, gan evaņģelizācijā pilsētas ielās.

Īpašu rakstura pārbaudi Lūkass piedzīvoja 2009. gadā pirmajā Baltijas Pastorālā Institūta (BPI) organizētajā DRAFTS nometnē, kurā piedalījās 27 puīši no visas Latvijas. Viens no pirmajiem uzdevumiem puīšiem bija nopelnīt savas vakariņas. Lai to varētu izdarīt, vienam no puīšiem bija brīvprātīgi jāpiesakās uzņemties izpildīt 27 dažāda veida grūtības pakāpju uzdevumus, lai katram nodrošinātu iespēju tikt pie vakariņām. Šim izaicinājumam atsauca tieši Lūkass Balodis, apliecinot ne tikai savu labo gribu, bet arī drosmi un uzņēmību parūpēties par citiem. Tas brīnišķīgi simbolizē mūsu kunga Jēzus Kristus glābjošo upuri, kurš pats cieta, lai citi iegūtu Dieva žēlastību un svētību. Lūkass joprojām atceras, ka diemžēl bija kādi fiziski grūti uzdevumi, ko neizdevās izpildīt, atstājot sevi un kādus no puīšiem bez vakariņām. Tas mums atgādina ne tikai par Kristus uzpurējošo mīlestību, bet arī par mūsu atbildību sludināt evaņģēliju citiem, lai viņiem būtu iespēja atrast ceļu uz mūžīgo dzīvību. Zīmīgi, ka 2009. gada beigās Lūkass slēdza derību ar To Kungu, bet pēc dažiem gadiem arī iestājās BPI, kuru absolvēja 2017.gadā.

Mācības BPI ne tikai paplašināja Lūkasa redzesloku, bet arī pavēra iespēju kalpot praksē Ogres Trīsvienības baptistu draudzē kā jauniešu vadītājam. Šis solis bija ne tikai zīmīgs pagrieziena kalpošanas jomā, bet arī viņa personīgajā dzīvē, jo jauniešu komandas sastāvā darbojās Laura, kura vēlāk kļuva par Lūkasa dzīvesdraugu. Tā kā savstarpējās attiecības viņi veidoja pēc jauniešu kustības “Īsta Mīlestība Gaida” principiem, tad vēlāk viņi kopā arī kļuva par šīs kustības lektoriem, lai jaunajai paaudzei liecinātu par Dieva nodomu attiecībām līdz laulībām. Baložu pāris kopā rūpējas ne tikai par abiem saviem bērniem – Izabellu (2 gadi) un Teodoru (3 mēneši), bet arī darbojas vairākās Ogres draudzes kalpošanās, palīdzot garīgi augt citiem par Kristus mācekļiem.

Dainis Pandars

Ogres Trīsvienības draudzes mācītājs

Foto:

Voldemārs Polis

Neizdibināmie ceļi Daugavpilī

Daugavpils ir Latvijas otra lielākā pilsēta ar vairāk nekā 80 tūkstošiem iedzīvotāju. Kopš 1889. gada Daugavpilī ir baptistu draudze, tās kalpošana notiek krievu valodā. Pēdējos gados Dievs vairāku cilvēku sirdīs licis sapni par latviešu baptistu draudzi Daugavpilī. Aicinām iepazīties ar Dinas Kārklīņas liecību, kas atklāj mazu daļiņu no tā, kā Dievs šo sapni vērs par īstenību.

Ieraksts dienasgrāmatā 2019. gada 28. janvārī:
“Vakar biju uz draudzīti. Kaut kad pagājušā gada pašā sākumā rakstīju, ka viens no maniem lielajiem gada mērķiem/cerībām ir iesaistīties kādā draudzē. Neilgi pēc tam sapratu, ka pagājušais būs pacietības gads. Un tā arī bija – visa mana mēģināšana runāt, iesaistīties, kaut kā būt noderīgai Tēva darba lauciņā beidzās ar strupceļu vai palika bez atbildes. Tas sākotnēji bija diezgan nomācoši, bet kaut kad man tomēr *pieleca*, ka visam savs – vislabākais – laiks, un pacietību var iemācīties tikai ilgtermiņā to mācoties. Lai nu kā, pagājušajā nedēļā sazinājos ar pilsētas baptistu mācītāja sievu, un tālākais noritēja tik strauji un nekontrolējami, ka atlika tikai nenobīties. Nenobīties un neatrast kādu iegānu neaiziet bija visgrūtāk. Galu galā jau vairāk kā 3 gadus biju dzīvojuši “izbraukt no mājas reizi mēnesī” režīmā, kas nozīmēja arī ļoti retu svešu cilvēku satikšanu, un praktiski nekad tuvāku iepazīšanos ar svešiem cilvēkiem. Visam pāri uzradās jautājums – vai tad tiešām to tik ļoti vajag, vai nav labi tāpat, vai tad nevar ticības dzīvi dzīvot vienpatībā? Un smieklīgā kārtā tieši no tās trešdienas Bībeles aplikācija mani apveltīja ar atbildi pēc atbildes (Mateja 18:20, Kolosiešiem 3:16, Galatiešiem 6:2, Galatiešiem 5:14 un Salomans mācītājs 4:9-10) (...).

Rezultātā vakar biju vienā mazītiņā, jaunā draudzītē, kuru ieteica tā pati mācītāja sieva (visa neveiklā, bilingvālā komunikācija ar viņu arī bija brīnišķīgi iedrošinoša). Un esmu no sirds priecīga par šo pavērsienu, jo mazā draudzītē nevar ielīst aizmugurējā solā un bezpersoniski pasēdēt. Un vēl es esmu ļoti priecīga tāpēc, ka, vienai esot, nebiju pamanījusi, cik pašcentrēta un uz iekšu vērstā esmu kļuvusi. Šis bija un ir nepieciešams daudz vairāk un daudz lielākā mērā, nekā biju iedomājusies.”

Tas, ka Dieva ceļi ir neizdibināmi, man bija skaidrs jau sen – esmu meitene no Vidzemes, kas lielu daļu bērnības vasaru pavadījusi Kurzemes pusē, apprecējusies tieši ar to pamatskolas klasesbiedru, par kuru teicu “nekad mūžā!”, izsapņoto divu bērņu vietā laidusi pasaulē sešus, iesākto trīs augstskolu vietā pabeigusi tieši nevienu, un šo sarakstu varētu turpināt vēl un vēl.

Kad pirms gandrīz sešiem gadiem kopā ar ģimeni pārcēlāties uz Latgales laukiem, šķita, ka nu jau nekas vairs nespēs mani pārsteigt. Es, protams, kļūdījos. Visvairāk mani pārsteidza nevis ikdienišķās grūtības vai kultūršoks pilnīgi svešā vidē, bet gan tas, ka mērena izolēšanās no pasaules automātiski nesakārto un neuzlabo garīgo dzīvi, gluži otrādi – no sevis nevar aizbēgt. Pirmajos pāris gados nenovēršami sabruka daudz priekšstatu par savu pašpietiekamību un Dieva uztveršanu kā “konsultantu” vai pozitīvās domāšanas *kouču*, kā arī par pieņemumu, ka tā pa īstam Dievs dzīvo baznīcā. Ik pa laikam vēlēšanos iesaistīties draudzē, darboties, būt vērtīgai, izpelnīties Dieva un cilvēku pieņemšanu nomainīja nogurums un tāds “ko tad es, es jau neko” stāvoklis. Tad nāca mazā ticības reformācija, turklāt pilnīgi negaidīti – skatoties *YouTube* video par dārza darbiem. Kāds vecs vīrs vārdā Pols darbojās savā piemājas dārzā un caur to vienkāršā, saprotamā veidā evaņģelīzēja. Ik pa laikam viņš ilustrēja Bībeles patiesības ar katram cilvēkam saskatāmām norisēm dabā. Un man aizrāvās elpa: iedomājieties, visa dzīve – tajā skaitā paši ikdienišķākie un nenozīmīgākie notikumi un pienākumi – var kļūt par kalpošanu Dievam! Dievs redz! Dievs ilustrē! Viņam rūp! Viņš piedalās! Tādu prieku un mieru es nebiju izjutusi kopš pirmajiem bēbišu soļiem kristietībā.

“Kristus centrā” ir kļuvis par mūsu draudzes nosaukumu sev pašiem par atgādinājumu un citiem par liecību.

Tomēr Dieva miers ir savāds – tas ir miers, kas tevi neliek mierā. Tās ir dzīvas, tēvišķas rūpes, kas neļauj palikt “harmoniski nekustīgam”, bet vada, pamudina un palīdz augt. No vienas puses – ikdiena kopā ar Dievu sagādāja tik daudz sirsnīga prieka, ka tas šad tad plūda pāri dzejoļos un dziesmās; no otras, lasot Bībeli, arvien vairāk “dūrās acis” Dieva plāns ne vien katra cilvēka dzīvē, bet vēl jo vairāk draudzei kā vienotam organismam un kristieša dzīvei vietējās draudzes kontekstā. Timotejs Kellers kādā no savām grāmatām ir veiksmīgi salīdzinājis: “Tāpat kā pati veidojošākā pieredze mūsu dzīvē ir mūsu piederība ģimenei, tā galvenais veids, kā mēs augam žēlastībā un svētumā, ir dziļa iesaistīšanās Dieva ģimenē. Kristiešu kopiena ir vairāk nekā tikai atbalstoša sadraudzība; (...) caur šo alternatīvo cilvēku sabiedrību Dievs mūs veido par to, kas

un kādi mēs esam.” Ar šādu pārlicību – nevis, ka man vajag iesaistīties sociāli aktīvā projektā, bet ka Dievs mūs aicina (un ne vien aicina, bet pats caur Kristus krusta nāvi ir atpircis mūs šādai iespējai) dzīvot un augt Savā ģimenē, es nonācu un “ieaugu” vietējā draudzē.

Kopš spriedzes pilnā 2019. gada janvāra rīta ir pagājuši mazliet vairāk kā divi gadi (un vienas kārtīgas ūdenskristības). Visiem ir zināms teiciens, ka draugus izvēlas, bet ģimeni nē. Paldies Dievam! Dažkārt man patīk jokot, ka mūsu draudzīte ir tāds kā Jāņa atklāsmes grāmatas 7:9 izmēģinājuma variants – mazs pulciņš no dažām tautām, ciltīm, tautībām, valodām (vecumiem, pieredzēm, vidēm, utt). Un tomēr, tas nav joks, jo kas vēl mūs – tik ļoti dažādus – varētu vienot savstarpējā mīlestībā, ja ne “Jērs, kas pašā vidū, goda krēsla priekšā” (7:17). Kas vēl varētu būt par ierosinātāju un pamatu, piemēram, neviltotai draudzībai ar brāļiem un māsām no Liepājas Centra draudzes – no Latvijas otras malas un pilnīgi citādas kultūrvēsturiskās vides? Vai – kas var meitenei no laukiem (un ar laukiem “asinis”) ļaut iedegties lūgšanā par pilsētu un tās cilvēkiem? No savstarpējās mīlestības mūs pazīs, rakstīs Jāņa 13:35, no vajadzības un spējas atkal un atkal nolikt malā savu egoismu un būt vienprātībā (Jāņa 17:23), un tāds brīnums ir iespējams tikai, ja mūsu sadraudzība, lūgšana un darbošanās ir ar vienu cerību, kurai mēs esam aicināti un kurā mēs pieaugam visās lietās – tas ir Kristus. “Kristus centra” ir kļuvis par mūsu draudzes nosaukumu sev pašiem par atgādinājumu un citiem par licību.

Dina Kārklīņa ar ģimeni. Foto no personīgā arhīva.

Šobrīd mūsu kopējā lūgšana ir par Labās Vēsts skanēšanu Daugavpilī latviski – tāpēc lūdzam par mācītāju ar ģimeni, kas varētu sludināt latviešu valodā. Lūdzam arī par jaunām telpām, jo līdzšinējais mazitīnais mitekļis ir kļuvis par šauru (kas pats par sevi, protams, ir priecīgs fakts). Ja arī tavā sirdī atbalsojas rūpes un lūgšana par šīm vajadzībām un par mūsu mazās draudzes augšanu Kungam par godu un cilvēkiem par svētību, slava Dievam!

Tā Kunga ceļi tiešām ir neizdibināmi. Bet Viņš pats vada mūs, apgaismo tos, atgriež uz tiem, un visi “Tā Kunga ceļi ir žēlastība un uzticība tiem, kas tur Viņa derību un Viņa licības” (Psalmi 25:10).

MĀCEKLĪBAS KULTŪRAS VEIDOŠANA VIETĒJĀ DRAUDZĒ

BPI Kalpošanas stratēģiskās attīstības centrs SĀC rīko apmācības draudžu vadības komandām, lai palīdzētu draudzēs attīstīt praktisku mācekļību un veidot kultūru, kurā draudzes locekļi kalpo cits citam ar Dieva dotajām dāvanām un veido citus par mācekļiem.

Kristīgā ticība tiek nodota no paaudzes paaudzē, pateicoties Svētā Gara darbībai caur cilvēkiem, kuri Bībeles mācību praktizē savā dzīvē. Šo principu ir devis Jēzus Kristus. Viņa dzīve parādīja, kā dzīvot saskaņā ar to. Jēzus to ir pavēlējis arī saviem sekotājiem Lielajā uzdevumā, kuru lasām Mateja evaņģēlija 28:19: “Ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas...”

Jēzus pavēle nosaka draudzes sūtību jeb misiju pasaulē un ir iemesls tās pastāvēšanai. Draudze nav kristiešu “klubiņš”, kas ir priecīga savā sadraudzībā, kamēr pasaule iet bojā. Draudze nav pasaules izklaidētāja, kas mēģina izpatikt jebkura neticīga cilvēka iegribai. Draudze nav arī apokaliptiska kopiena, kas pilnībā nošķiras no laicīgās dzīves un tikai gaida uz sava Kunga drīzu atnākšanu. Draudze ir Kristus Miesa, kas dara sava Kunga gribu, tas ir, **veido Kristus mācekļus tā, kā to darīja Viņš**. Mācekļība ir process, kurā pie Kristus nākušais grēcinieks tiek pārveidots līdzīgāks Kristum savā raksturā un spējās, līdz viņš ir gatavs palīdzēt citiem mācekļības procesā.

Mācekļības kultūras veidošana ir **ilgtermiņa** process, kuru nevar apgūt vienā lekcijā, seminārā vai apmācībā. Tāpēc mēs esam iecerējuši apmācību ciklu vairāku gadu garumā. Mēs esam izvēlējušies mācīšanās kopienas formātu, kurā varam **kopīgi** mācīties, praktizēties, izvērtēt savu un citu pieredzi, kā arī saņemt padomu un atbalstu.

Šoruden notiks pirmā apmācība “**Būt Kristus mācekļiem**”, kurā aplūkosim un praktizēsim tādas tēmas kā Jēzus veidota dzīve, derība un Valstība, attiecības un misija. Četrus piektdienas vakarus -

1. un 22. oktobrī, 12. novembrī un 3. decembrī - komandas tiksies zoom platformā, lai studētu Dieva Vārdu, piedalītos īsās lekcijās un diskusijās, kā komanda plānotu rīcības soļus un aizlūgtu viens par otru. Laikā starp tikšanās reizēm katra komanda tiksies klātienē, lai veiktu uzdoto uzdevumu. Lai veicinātu atbildību un sniegtu atbalstu, komanda reizi mēnesi tiksies ar mentoru. Pieredzējuša mentora atbalsts komandai būs pieejams līdz nākamā gada pavasarim.

Ja vēlaties pievienoties apmācībai, lūdzu, sazinieties ar Ogres Trīs-vienības baptistu draudzes mācītāju un BPI SĀC komandas locekli Daini Pandaru (dainis@sacentrs.lv). Lūdzu, ņemiet vērā, ka apmācība paredzēta komandām vismaz divu cilvēku sastāvā un dalības maksa ir EUR 20 par katru dalībnieku.

BPI Kalpošanas stratēģiskās attīstības centra

SĀC komanda

Uzvarētāja ceļš

Fragments no Dr. Ilmāra Hirša jaunās grāmatas “Uzvarētāja ceļš”, kurā autors risina garīgās pieaugšanas jautājumus.

VI. DIEVA SKOLĀ

Jo cilvēks gudrāks un labāks, jo vairāk laba viņš ievēro citos cilvēkos. Blēzs Paskāls (1623–1662), franču fiziķis, matemātiķis

20. Netiesājiet!

Lūkas 6:37: “Netiesājiet, tad jūs netapsiet tiesāti!”

Lūkas 6:20–49 ir paralēle Kalna svētrunai Mateja evaņģēlijā. Lūka šai tēmai nav veltījis tik plašu vietu kā Matejs, bet arī viņš dod virkni norādījumu kristīgai dzīvei, kurus caurstrāvo Kalna svētrunā aprakstītā Debesu valstības atmosfēra:

- mīliet savus ienaidniekus (6:27,35);
- dariet labu tiem, kas jūs ienīst (6:27,35);
- svētījiet tos, kas jūs nolād (6:28);
- lūdziet par tiem, kas jūs kaitina (6:28);
- kas tevi sit vienā vaigā, tam pagriez arī otru (6:29);
- katram lūdzējam dod (6:30);
- neatprasi savu mantu no tā, kas tev to atņēms (6:30);
- kā jūs gribat, lai ļaudis jums dara, tāpat dariet viņiem (6:31);
- aizdodiet, atmaksu negaidīdami (6:35);
- esiet žēlīgi (6:36).

Un tad seko divi paralēli izteicieni, kas sākas ar diviem aizliegumiem. Lūkas 6:37-38: “Netiesājiet, tad jūs netapsit tiesāti; nepazudiniet, tad jūs netapsit pazudināti; piedodiet, tad jums taps piedots. Dodiet, tad jums taps dots: pilnu, saspaidītu, sakratītu un pārpārim ejošu mēru jums iedos jūsu klēpī; jo ar to mēru, ar ko jūs mērojat, jums atmēros.” Netiesājiet un nepazudiniet, bet piedodiet un dodiet! Atkal tiek pretstatītas divas valstības un divas pieejas: Kristus pieeja un cilvēka pieeja. Kristus pieeju izsaka šie evaņģēlija vārdi, cilvēka pieeja ir gluži pretēja. Cilvēks ir kūtrs piedot un dot. Toties viņš ir dedzīgs kritizēt, nosodīt un tiesāt. Bet viss zinātnē, sabiedrībā, kultūrā taču pamatojas uz kritisku izvērtēšanu, pārbaudi, salīdzināšanu un sliktā atmešanu. Tāpat varētu teikt, ar “tiesāšanas” procesiem. Tieši tas nosaka progresu. Bez tā nebūtu virzīšanās uz priekšu.

Ko Jēzus domā ar vārdu “netiesājiet”? Vai Viņš domā, ka jāatsakās no visas kritikas, novērtēšanas un nosodīšanas, viss vienkārši jānorij? Ka mums vajadzētu klusēt, kad redzam ļaunumu? Samierināties, aizmiegt acis un izlikties, ka viss ir kārtībā un nekas

briesmīgs nav noticis. Nekādā ziņā! Mums nav jābūt akliem pret netaisnību, ko dara otrs. Katra Kristus sekotāja un draudzes uzdevums ir: pārbaudīt, būt nomodā un nepaļaut vienaldzīgi garām tam, kas Dieva priekšā ir netaisnība. Jānis Kristītājs teica ķēniņam par viņa brāļa sievu: “Tas tev nepieklājas, ka viņa ir pie tevis” (Mateja 14:4). Arī Jēzus asi nosoda farizejus un rakstu mācītājus. Bet norādīt uz grēku pat visasākajā formā nenozīmē tiesāt.

Jēzus šeit runā par divējādu vērtējumu, par diviem skatiem: uz otru un uz sevi. Kopš Jēzus laika līdz mūsdienām šajā jomā nekas nav izmainījies. Arī mēs esam ļoti redzīgi ātri ieraudzīt otra kļūdas un mazākos traipiņus uz citu dvēseles apģērba. Skats uz sevi mums, lielākoties, ir pozitīvs, neko tādu īpaši negatīvu mēs sevi nesaskatām. Savu paša vainu mēs redzam ar pamazināmo stiklu, cita – ar palielināmo. Novērtējumu par sevi mēs labprāt noviltotam savā labā, uz savu pusi. Es pastāvīgi ļoti labi redzu citu problēmas, bet savas visbiežāk ne. Debesu valstības principi ir pilnīgi otrādi. Jēzus metafora par skabargu un baļķi to paskaidro.

Lūkas 6:41-42: “Bet ko tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet baļķi sava paša acī tu nepamani? Jeb, kā tu vari sacīt uz savu brāli: laid, brāli, es izvilksu skabargu no tavas acs, un baļķi savā paša acī tu neredzi? Tu, liekuli, izvelc papriekš baļķi no savas acs un tad pārdomā, kā izvilkt skabargu no sava brāļa acs.” (par. Mateja 7:3-4) Mēs teiktu, ka tas ir stipri pārspīlēts un grotesks piemērs. Līdzīgi kā Mateja 19:24, kur Jēzus bagātnieka ieiešanu Debesu valstībā salīdzina ar kamieļa iziešanu caur adatas aci. Kaut kas tāds taču ir neiespējams! Baļķis cilvēka acī!

1. “Netiesājiet” – Jēzus šeit domā bezmīlestības pilnu izturēšanos, kas bieži vien notiek aiz vainīgā muguras. Un pamatā šādai aizmuguriskai “tiesāšanai” reizēm ir pat slepens prieks par tuvākā nelaimi. Mēs labprāt otru padarām mazu, lai paši izskatītos lielāki. Ar otra nosodīšanu vispirms gribam sevi parādīt kā pārākus. Netiesājiet – tas nozīmē arī: nesteidzieties tūlīt spriest par cilvēku.

2. Šie Jēzus vārdi, pirmkārt, nevis izvirza radikālu prasību, bet parāda jaunā gaismā pašu tiesātāju. Priekšplānā tiek izvilktas tiesātāja “es”. No apsūdzētāja viņš kļūst par apsūdzēto, no nevainīgā par vainīgo, no pārākā par zemāko. Uzruna “tu” pastiprina šo efektu un groteski pieaug: ja skabarga acī vēl ir kā daudz nepārsniedz saprotamā dimensijas, tad baļķis acī ir neiedomājami.

Mācītājs 7:20: “Tiešām, virs zemes nav neviena tik taisnīga

cilvēka, kurš darītu tikai labu un nekad negrēkotu.” Neviens neesam brīvi no vainām. Kļūdas, konflikti, pārpratumi, problēmas ir arī man. Tas jāapzinās tad, kad sākam tiesāt otru.

3. Ar baļķa metaforu Jēzus parāda vēl kādu aspektu.

“Netiesājiet, tad jūs netapsit tiesāti.” (Lūkas 6:37)

“Ar to mēru, ar ko jūs mērojat, jums atmēros.” (Lūkas 6:38)

Jāatceras, ka konflikti vienmēr ir divpusēji un ka arī mēs neesam bez vainas. Mērs, mērogs, kritēriji, kādus tu lietoši otra cilvēka vērtēšanai, tiks lietoti arī pret tevi. Ar kādu mēru jūs, ar tādu arī jums – tas ir svarīgs un izšķirošs izteikums, ko Jēzus paskaidro ar šo patiešām iespaidīgo un spēcīgo metaforu.

4. Kad Jēzus apzīmē vainu kā skabargu un baļķi aci, tad tas vispirms nozīmē, ka tie ir svešķermeņi, kas ir skāruši cilvēka jūtīgākos orgānus. Ir jāizšķir starp orgānu, t. i., grēcinieku, un svešķermeņi, t. i., grēku. Jēzus dziedināšanas ļoti skaidri atšķir cilvēku, Dieva radījumu, no svešķermeņa, grēka.

Acs ievainojumi ir saistīti ar redzes bojājumiem. Metafora salīdzina šo bojājumu lielumu. Iedomāsimies situāciju, ka mums vējš būtu iepūtis aci kādu griezti. Mēs sāktu berzēt aci, lai dabūtu svešķermeņi ārā. Taču, jo vairāk berzējam, jo vairāk kairinām aci. Tā sāk asarot. Tad preti nāk otrs, bet tam vispār visa acs ir viens milzīgs augonis. Ko viņš varēs mums palīdzēt? Ja viņš iedomājas, ka varētu būt palīgs, mēs teiksim, ka viņš ir stipri daudz par sevi iedomājies. Sakārto savu aci, tad varēsi man palīdzēt. Smieklīgi un neiespējami ir mēģināt izņemt skabargu no otra acs, ja tev pašām aci ir baļķis. Tu taču nekā neredzi! Tava paša redze ir bojāta. Tā ir varena iedomība, par ko Jēzus saka: “Liekuli, ja tev baļķis ir aci, tad tu dzīvo tumsā.”

Apokrifajā Toma evaņģēlijā ir teikts: “Jēzus sacīja: “Skaidriņi, kas ir tava brāļa aci, tu redzi, bet baļķi, kas ir tavā aci, tu neredzi. Kad tu būsi izvilkis baļķi no savas acs, tad tu redzēsi skaidri, kā izvilkst skaidriņi no tava brāļa acs.” (ThomEv 26) Izņem baļķi no savas acs – kļūsti redzīgs cilvēks. Tad tu citā gaismā ieraudzīsi arī savus līdzcilvēkus. No metaforas par skabargu un baļķi miesas aci ir jāpāriet uz garīgo redzi. Vai tur nav iesprūdis kāds baļķis, ja mēs otru saskatām, bet sevi neredzam? Ja nevaram sevi pareizi novērtēt, tad mums ir maitāta redze, baļķis aci. Mūsu garīgā gaisma ir kļuvusi par tumsu.

Lūkas 11:34-35: “Miesas spīdekļi ir acs. Ja tava acs ir laba, tad arī visa tava miesa ir gaiša, bet, ja acs ir samaitāta, tad visa tava miesa ir tumša. Tad nu pielūko, ka gaisma, kas tevī ir, nekļūst par tumsu.” Efeziešiem 1:17-18: “.. lai mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un godības pilnais Tēvs jums dotu .. apgaismota gara acis.”

5. Ko tad Jēzus īsti no mums sagaida? Lai mēs samierinātos ar ļauno? Tikai to, lai netiesājam, nekritizējam un nenosodām otru? Ka visam būtu jāpieiet ar naivu toleranci? Nekādā gadījumā! Mēs drīkstam arī formulēt un izteikt savus uzskatus un iebildumus. Bet vispirms ir jāpaskatās uz sevi, ar kādu sirdi mēs to darām. Bieži mums šķiet, ka citi tikai tad “stāv pareizā ticībā”, ja viņiem ir tādi paši uzskati un ticības piedzīvojumi kā mums. Ja kādam ir citas domas un atšķirīgs viedoklis, tad mēs gribam to apkarot, visu nokrāsot savā krāsā un piegriezti pēc sava parauga. Nenoliedzami, ka mēs citus vērtējam ar daudz stingrāku mēru nekā sevi. Mēs nosodoši kratām pirkstu jau pie mazākā sūkuma, ko pie sevis mēs neievērotu. Mums ir jāpārbauda sevi, vai mūsu iekšējo redzi nav sabojājis kāds baļķis.

Paskatīties uz sevi – tas nenozīmē samierināties ar otra grēku. Nē, pret grēku mums ir jāiestājas jebkuros apstākļos. Bet raudzīsimies, lai mūsu cīņa pret grēku nesadragā cilvēku. Mīlestība uz cilvēku pāri visam, nevis es pāri visam kā pareizākais un svētākais. Mīlestība ir tā perspektīva, kas palīdzēs tikt galā gan ar baļķi, gan skabargu. Ar mīlestības un žēlastības skatu pieiesim arī pie tā, kuram, mūsaprāt, aci ir skabarga. Bet darīsim to:

Kurš gan negribētu būt uzvarētājs?

Katrs sportists sapņo par čempiona balvu. Dievs māca cilvēkam garīgā uzvarētāja ceļu, nepārtraukti un pakāpeniski vedot viņu soli pa solim izaugsmes virzienā. Autors turpina grāmatā “Dieva Dēls cilvēku rokās” iesāktās pārdomas par mūsdienai kristietības jautājumiem.

- saskaņā ar Biblii;
- pārbaudot sevi;
- ievērojot visaptverošo dievišķās mīlestības likumu;
- nepaaugstinot sevi pāri otram.

Tiesāšanu atstāsim Dievam. 1.Korintiešiem 4:5: “Tātad netiesājiet priekšlaikus, tiekāms Tas Kungs atnāks; Tas arī cels gaismā, kas bija apslēpts tumsībā un atklās siržu nodomus, un tad ikvienam būs sava uzslava no Dieva.” Mūsu uzdevums ir mīlestībā palīdzēt un celt vienam otru. Tiesāšanas vietā iestāties brālīgā palīdzības dienestā. Nebūsim kontrolieri vai bendes, bet samarieši. Skabargu aiz naga vai grūzi aci var izņemt tikai samarieša mīlošā roka, nevis morāles sprediķis, naida cirvis vai tiesas spriedums.

Amosa 5:14: “Meklējiet labo un ne ļauno.”

Romiešiem 14:1: “Pieņemiet tos, kas ticībā vēl vāji, un netiesājiet viņu domas.”

Romiešiem 14:3: “Tas, kas ēd, lai nenicina to, kas neēd; bet tas, kas neēd, lai netiesā to, kas ēd visu.”

Faktiski šī skarbā metafora ir par tiem, kas sevi uzskata par labiem, augstākiem un “pareizākiem” par citiem, kas domā, ka ar viņiem viss ir kārtībā. Tā rāda mūsu pieaugšanas iespējas. Tai vajadzētu mūs sapurināt un atmodināt.

Jautājumi

1. Ko tu pirmo ieraugi otrā cilvēkā –labo vai sliktu?
2. Vai otra vaina kādreiz ir palīdzējusi tev labāk ieraudzīt savus trūkumus? Pastāsti!
3. Vai kādreiz kāds tev ir aizrādījis uz tavu “skabargu”? Kāda bija tava reakcija? Vai tu esi ātrs kritizēt, nopelt, pamācīt? Vai tev patīk šīs īpašības citos?

Afganistānas akcents vajāto kristiešu svētdienā

Kā aizlūgt par cilvēkiem Afganistānā?

Par esošajiem un topošajiem mājas draudžu līderiem. Vadītāji parasti ir atpazīstamākie un zināmākie. Situācijā, kad talibi mērķtiecīgi meklē un neitralizē visus, kas varētu būt neuzticīgi jaunajam kursam, esošie līderi var tikt nogalināti vai arī viņi bēgs uz citu reģionu. Abos variantos viņi nevar vadīt kopienu, tāpēc jālūdz par jaunu vadītāju paaudzi, kas nāks to vietā, kas zaudēs dzīvību, un uzņemsies vadību un risku Kristus evaņģēlija dēļ.

Lūgšim par radio un mediju kalpošanu, kas gatavo kristīgās evaņģelizācijas saturu Afganistānai. Digitālais saturs apiet daudzus valdības vai kristietībai nedraudzīgās kopienas uzliktos šķēršļus, tāpēc islama vairākuma zemēs tas nes samērā labus augļus.

Lūgšim par paštuniem, kas ir viena no vislielākajām etniskajām grupām pasaulē, kas joprojām slēgtas evaņģēlijam. Afganistānā talibi ir tieši paštuni. Par viņiem lūgt ir tieši tas pats, kas Jeruzālemes draudzē lūgt par vajātāju Saulu. Dievs darīja brīnumu ar Saulu, un Dievs var dāvāt patiesības atklāsmi paštuniem Afganistānā. Kad Mao kultūras revolūcijas laikā no Ķīnas padzina rietumu misionārus, tad šķita, ka draudze būs iznīcināta, taču Ķīnā ir vairāk kristiešu nekā visā Eiropā kopā ņemot. 1979. gadā arī bezcerīga likās Irāna, taču šobrīd Irānā ir visstraujāk augošā pagrīdes draudze pasaulē. Lūgšim drosmīgas lūgšanas par Afganistānas paštuniem, lai Jēzus evaņģēlija patiesības atklāsme izlejas pār viņiem.

Vēl viena ziņa saistībā ar vajātajiem kristiešiem pasaulē. “Baptistu Vēstnesi” jau esam stāstījuši par kristiešiem, kas ir verdzībā Pakistānā. 2022. gadā ir iecere izpirkt vienu ģimeni. Viena verga cena ir apmēram 1000 eiro. Novembrī būs pieejams sienas kalendārs ar kristiešu dievnamu bildēm no zemēm, kurās kristieši piedzīvo diskrimināciju un vajāšanas. Kalendāru varēs iegūt par ziedojumiem, no kuriem puse tiks novirzīta vergu izpirkšanai. Kalendārā katru nedēļu būs atzīmēta kāda valsts, kurā notiek kristiešu vajāšanas, un tas būs kā noderīgs palīgrīks lūgšanai par vajātajiem. Ja plāno iegādāties sienas kalendāru nākamajam gadam, šis būs kalendārs ar visai lielu pievienoto vērtību. Paplašināsim lūgšanu horizontu!

Pēteris Eisāns
LBDS Ārmisijas vadītājs

Kopš divdesmitā gadsimta vidus Rietumos evaņģēlisko kristiešu draudzes novembra pirmajā vai otrajā svētdienā atzīmē Lūgšanu svētdienu par vajātajiem kristiešiem pasaulē. Iestāties par tiem, kas ticības dēļ vajāti un cieš (Ebrejiem 13:3), ir tikums, kas kristiešu draudzēs izveidojies jau apustuļu laikā. PSRS režīma laikos mēs baudījām visas pasaules kristiešu aizlūgšanu svētību un Dieva žēlastība deva mums ticības brīvības laiku. Tāpēc aicinu novembrī īpaši pieminēt vajātos kristiešus pasaulē.

Labs akcents varētu būt Afganistāna. Brālis Andrejs bija holandiešu kristietis, kas Aukstā kara laikā dažādos veidos nelegāli centās ievest Bībeles Austrumu bloka valstīs. Viņš ir izveidojis misijas organizāciju *Open Doors*, kas īpašu uzmanību pievērš vajātajiem kristiešiem pasaulē. Pēc viņu atzinuma, visbriesmīgākās kristiešu vajāšanas ir Ziemeļkorejā. Taču jau daudzus gadus stabili otrajā vietā ir Afganistāna. Arī pēc Afganistānas atkārtotas krišanas islama fundamentālistu talibānu rokās kristiešu minoritātei draud ne tikai neērtības, bet pat dzīvības briesmas.

Afganistānā vienīgais kristiešu dievnamas atrodas Itālijas vēstniecībā. Kristiešu kopiena eksistē pagrīdes mājas sapulcēs, tāpēc nav viegli veikt kristiešu uzskaiti, jo kristieši dzīvo slēpti un kopienas ir izolētas. Aplēses par kristiešu skaitu ir starp 3000 un 30 000. Afganistānā ir problēmas ar jebkādu uzskaiti. Visaptveroša tautas skaitīšana visas valsts mērogā ir notikusi 1979. gadā, bet atsevišķās pilsētās biežāk. Lielākās etniskās grupas ir paštuni, tadžiki, hazaras, uzbeki. Tāpēc, ka hazaras ir atšķirīga šītu islama piekritēji, bet pārējās lielākās grupas pieder sunni islamam, viņi saskaras ar lielāku diskrimināciju no apkārtnējiem sadzīvē. Tas varētu būt iemesls, kāpēc vairums kristiešu konvertītu Afganistānā ir tieši hazaras etniskajai grupai piederīgie. No šīs grupas nāk arī tie pagrīdes draudžu līderi, kuriem augustā Baltijas Globālā Iniciatīva uzticēja Latvijā savāko ziedojumu Afganistānas kristiešu atbalstam. Paldies visiem, kas iesaistījās!

Aizlūgšanu kalendārs oktobris

01
Starptautiskā senioru diena

"Tiešām, svēts ir tas Kungs, mūsu Dievs." (Psalmi 99:9)

02
Pateicība par kursa TUVĀK pirmajām nedēļām. Lūgšim, lai apzināmies savu identitāti Kristū un piedzīvojam Dieva tuvumu.

03
Skolotāju diena. Pļaujas svētki
Lūgšim gudrību, drosmi un mīlestību dzīvot Jēzu Kristu apliecinot dzīvi (Apustuļu darbi 4:12-20).

04
Lūgšim par Subates draudzes darbības atjaunošanu.

05
Lūgšim par baptistu draudzēm Krievijā.

06
Lūgšim par Kolumbiju. Iedzīvotāji 51,27 miljoni. Kristieši 94,4%. Evaņģēliskie 7,5%. Ir panākts miera process, noziedzība un nemieri starp valdības spēkiem un dumpiniekiem ir mazinājušies. Lūgšim par valdību, lai tā spēj būt stipra un taisnīga, virzot nāciju tālāk.

07
Lūgšim par LBDS bīskapu Kasparu Šternu un viņa ģimeni; lai Dievs svētī un stiprina aicinājumā un pienākumos, atbalstot un stiprinot draudžu un apvienību kalpošanu.

08
Lūgšim par Talsu draudzi, mācītāju Miervaldi Lindmani un viņa ģimeni; pateicība par uzticīgu kalpošanu, ka var dievkalpojumi notikt klātienē un arī tiešsaistē; lūgšim, lai draudze paliktu ticībā un vienotībā; par jauniešu kalpošanu kopā ar Nariņciema draudzi un par svētdienskolu.

09
Pateicība par kursa TUVĀK 3. nedēļu. Lūgšim spēku dzīvot saskaņā ar savu identitāti Kristū un sava aicinājuma cienīgi.
Garīdznieku brālības konference

10
Lūgšim spēku "darīt taisnību, mīlēt žēlastību un pazemīgi staigāt Dieva priekšā" (Mihas 6:8).

11
Lūgšim par Tukuma draudzi, mācītāju Raivi Deksnī un viņa ģimeni; par saimnieciskiem darbiem saistībā ar apkuri; pateicība, ka Tukuma un Nariņciema draudzes ir vienotas sadraudzībā Kristū.
Sirsniņi sveicam sludinātāju Oskaru Jēgermani 65 gadu jubilejā!

12
Lūgšim par Francijas evaņģēlisko baptistu federāciju, tās 115 draudzēm un 6385 draudžu locekļiem.

13
Lūgšim par Omānu. Iedzīvotāji 5,2 miljoni. Pārsvārā musulmaņi. Kristieši 2,8%. Evaņģēliskie 0,8%. Pretēji citām reģiona valstīm, Omānā ikvienam ir atļauts praktizēt viņa ticību un valdība piedāvā zemi, kur celt kulta vietas. Lūgšim par atvērtību Kristus evaņģēlijam.
Sirsniņi sveicam mācītāju Aivaru Atvaru 65 gadu jubilejā!

14
Lūgšim par Uguņciema draudzi, sludinātāju Aivaru Kalnu-Kalnbergu, kas sludina mēneša pirmajās svētdienās, un BPI studentu Viktoru Reinholdu no Nariņciema draudzes, kas kalpo trešajās svētdienās, un viņu ģimenēm.

15
Lūgšim par LBDS Padomi, lai Dievs svētī un stiprina katru Padomes locekli un viņu ģimenes; lai pieņemtie lēmumi kalpo LBDS darbā saskaņā ar Dieva nodomu.

16
Pateicība par kursa TUVĀK 4. nedēļu. Lūgšim, lai rūpes par cilvēkiem pārvēršam aktīvā rīcībā, kas izpaužas līdzjūtībā un mīlestībā.

17
Pateiksimies par Kristus liecinieka Stefana dzīvi (Apustuļu darbi 7: 55-60).

18
Lūgšim par Užavas draudzi, sludinātāju Egilu Ozoliņu un viņa ģimeni; pateicība par draudzes 160 gadiem, lai Dievs turpina svētīt un cilvēki tuvojas Jēzum.

19
Lūgšim par Izraēlas baptistu draudžu apvienību, tās 19 draudzēm un 800 draudžu locekļiem.

Lūgšim par 11 evaņģēliskajām draudzēm Palestīnas teritorijās.

20
Lūgšim par Kuveitu. Iedzīvotāji 4,3 miljoni. Pārsvārā musulmaņi. Kristieši 13,8%. Evaņģēliskie 1,5%. Ir daudz viesstrādnieku, lūgšim, lai Dievs iedrošina viņus būt par lieciniekiem vietējiem musulmaņiem.

21
Lūgšim par Vaiņodes draudzi, sludinātāju Edgaru Purmali, mācītāju Ainaru Purmali un viņu ģimenēm; pateicība par uzticīgiem kalpotājiem; lūgšim, lai visu paaudžu cilvēkiem vairojas uzticība un pašārvība uz Dievu.

22
Lūgšim par LBDS nozārēm un to vadītājiem, lai Dievs dod gudrību un ierosmi jaunām iniciatīvām, atbalstot nozaru darbu draudzēs ierobežotajos kalpošanas apstākļos.

23
Pateicība par kursa TUVĀK 5. nedēļu. Lūgšim, lai mūsu kalpošana cilvēkiem ir saskaņā ar Dieva aicinājumu, atbilstoši katra dāvanām.

24
Uzticēsimies Dievam visos apstākļos un slavēsim Viņu arī grūtībās (Habakuka 3:17-19).

25
Lūgšim par Valdemārpils-Ārlavas draudzi, draudzes priekšnieku, slud.v.i. Jāni Vadoni un viņa ģimeni – pakļauties Dieva vadībai un nezaudēt ticības drosmi, sludinot evaņģēliju; lai attiecības draudzē balstās Kristus mīlestībā; pateicība par notikušajām nometnēm.

26
Lūgšim par Ungārijas baptistu draudžu savienību, tās 368 draudzēm un 11845 draudžu locekļiem.

27
Lūgšim par Keniju. Iedzīvotāji 55 miljoni. Kristieši 82,7%. Evaņģēliskie 48,9%. Kaut arī vairums kenijiešu sauc sevi par kristiešiem, valstī ir liela nabadzība un korupcija. Lūgšim, lai kristieši spētu vienoti iestāties pret netaisnīgu rīcību un popularizētu Dieva principus.

28
Lūgšim par Valmieras draudzi, kalpotājiem un padomi; lai Dievs piešķir draudzei mācītāju; par mācītāja mājas atjaunošanu, par jauniešu kalpošanu un mazām grupām; pateicība, ka, neskatoties uz grūtībām, draudze ir kopā.

29
Lūgšim par apgādu AMNIS, vadītāju Edgaru Godiņu un darbinieku komandu, lai Dievs dod jaunas izdevības, izplatot Bībeles, kristīgu literatūru, suvenīrus un dāvanas gan klātienē, gan internetā veikalā.

30
Pateicība par kursa TUVĀK 6. nedēļu. Lai mācāmies kļūt par dāsniem devējiem un baudīt, ka "svētīgāk ir dot nekā ņemt".

31
Reformācijas (Ticības atjaunošanas) svētki
Pateicība Dievam, ka Viņš ir spēcīgs glābējs, kas nekad neatstāj (Cefanjas 3:17).

Bībeles lasījums
27.09-03.10
Jonas
Apustuļu darbi 3-4

Bībeles lasījums
04.10-10.10
Mihas
Apustuļu darbi 5-6

Bībeles lasījums
11.10-17.10
Nahūma
Apustuļu darbi 7-8

Bībeles lasījums
18.10-24.10
Habakuka
Apustuļu darbi 9-10

Bībeles lasījums
25.10-31.10
Cefanjas
Apustuļu darbi 11-12

Aizlūgšanu kalendārs novembris

01
"Jo Dievs ir valdnieks pār visu pasauli, dziediet Viņam slavas dziemu!" (Psalmi 47:8)

02
Lūgšim par Ventspils draudzi, mācītāju Pēteri Tervitu un viņa ģimeni; lai Dievs svētī draudzes kalpošanas nozares un to vadītājus.

03
Lūgšim par Butānu. Iedzīvotāji 779900. Vairākums ir budisti. Kristieši 2,1%. Evaņģēliskie 1,8%. Monarhs un valdība tur Butānu izolētu, līdz ar to tā ir viena no pasaules vismazāk evaņģelizētajām valstīm. Lūgšim, lai Jēzus atklātos karalim un karaliskajai ģimenei un viņi iepazītu Dieva mīlestību.

04
Lūgšim par Skotijas baptistu savienību, tās 168 draudzēm un 11200 draudžu locekļiem.

05
Lūgšim par BPI vadītājiem, pasniedzējiem un studentiem gan klātienēs mācībās, gan attālināti, lai izturība mācībās un veidojas noderīgi kalpotāji un vadītāji draudzēs.

06
Pateicība par kursa TUVĀK 7. nedēļu. Lūgšim spēku mainīt savu skatījumu uz pasauli, saskatot kristīgo patiesību visos dzīves aspektos.

07
Bāreņu svētdiena
Pateicība Dievam, ka apustuļu vēsts par glābšanu ticībā Jēzus aizsniedza arī nejudu tautas (Apustuļu darbi 13:38-39; 47-48).

Bībeles lasījums
01.11-07.11
Hagaja
Apustuļu darbi 13-14

08
Lūgšim par Viesītes draudzi, mācītāju Juri Grigu un viņa ģimeni; pateicība par praktiskās evaņģelizācijas iespējām projektā "Skolas soma", izdalot pārtiku un apģērbu bērniem, sākot mācību gadu; pateicība, ka dievkalpojumi notiek klātienē, Bībeles stundas un lūgšanas – Zoom platformā; par svētīgu sadarbību ar pašvaldību; lūgšim gudrību, kā vēl aizsniegt cilvēkus šajā īpašajā laikā.

09
Lūgšim par Portugāles baptistu savienību, tās 72 draudzēm un 4800 draudžu locekļiem.

10
Lūgšim par Krievijas Federāciju. Iedzīvotāji 145,9 miljoni. Kristieši 66,9%. Evaņģēliskie 1,2%. Lūgšim, lai krievu pareizticīgo baznīca izlīgtu mieru ar citām kristiešu grupām un izbeigtu aktivitātes, kas tās apspiež un kaitē.

11
Lāčplēša diena
Pieminēsim Latvijas brīvības cīņu dalībniekus, lūgšim par Latvijas armiju un kapelāniem.

12
Lūgšim par Ziedkalnes draudzi, mācītāju Eināru Vanagu un viņa ģimeni; par garīgu izaugsmi draudzē un svētu dzīvi; par vīru kalpošanu; lūgšim par Bībeles autoritātes nostiprināšanu un iespēju izplatīt Evaņģēliju.

13
Pateicība par kursa TUVĀK 8. nedēļu. Pateicimies, ka Dievs mums ir devis spējas, gudrību un resursus, lai mēs varētu pildīt Viņa uzdevumu veikt darbu un ietekmēt savu darbavietu ar Evaņģēliju.

Bībeles lasījums
08.11-14.11
Zaharijas 1-7
Apustuļu darbi 15-16

14
Starptautiskā Lūgšanu diena par vajāto Baznīcu
Pateicība par ticības varoņiem, kas spēja slavēt Dievu arī cietumā (Apustuļu darbi 16:23-34).
Sirsniņi sveicam sludinātāju Ruslanu Markēviču 40 gadu jubilejā!

15
Lūgšim par Tilžas draudzi, mācītāju Nikolaju Vdovu un viņa ģimeni; lai Dievs svētī nelielo draudzes saimi un apkārtnes iedzīvotājus un dod gudrību, ko darīt un kur virzīt kalpošanu šajā laikā.

16
Lūgšim par Nīderlandes baptistu savienību, tās 77 draudzēm un 10606 draudžu locekļiem.

17
Lūgšim par Apvienotiem Arābu Emirātiem. Iedzīvotāji 9.99 miljoni. Vairums ir musulmaņi. Kristieši 8,6%. Evaņģēliskie 1,3%. Kamēr vieni dzīvo neizmērojamā bagātībā, vairāki miljoni sliktos apstākļos, strādājot par niecīgu atalgojumu, ir pakļauti arī cilvēku tirdzniecībai un tiesību pārkāpumiem. Lūgšim, lai Dieva līdzjūtība aizsniedz nopiestos.

18
Latvijas Republikas Proklamēšanas diena
Pateicimies Dievam, ka dzīvojam brīvā, neatkarīgā valstī. Lūgšim par valsts vadītājiem, par sabiedrības garīgu atjaunotni un likumu sakārtošanu, kas aizsargā valsts pamatvērtības.

19
Lūgšim par Daugavpils jauno draudzi "Kristus centrā".

Bībeles lasījums
15.11-21.11
Zaharijas 8-14
Apustuļu darbi 17-18

20
Pateicība par kursa TUVĀK 9. nedēļu. Lūgšim, lai uzticamies Dieva nodomiem laikam, kurā dzīvojam, un apzināties savu uzdevumu nest Dieva valstību savā ciemā, pilsētā, valstī un visā pasaulē.

21
Mirušo piemiņas (Mūžības) svētdiena
Lūgšim, lai ikviens atsauca Dieva aicinājumam atgriezties no grēkiem (Apustuļu darbi 17:30).

22
Lūgšim par Rīgas Internacionālo draudzi "Grace", mācītāju Malkomu Fērtu un viņa ģimeni; pateicība Dievam par draudzes jaunajām telpām, iespēju sanākt kopā uz svētdienas dievkalpojumiem un Bībeles stundām; lūgšim par iespējām aizsniegt cilvēkus un lai viņi iepazīst Jēzu; par Covid-19 situāciju Indijā, no kuras nāk vairāki draudzes cilvēki.

23
Lūgšim par Polijas baptistu draudžu savienību, tās 107 draudzēm un 5470 draudžu locekļiem.

24
Lūgšim par Kamerūnu. Iedzīvotāji 27,2 miljoni. Kristieši 53,8%. Evaņģēliskie 9%. Lūgšim par sirds transformāciju, lai spētu stāties pretim korupcijai un tie, kas pieraduši zagāt no valsts, pārstatu to darīt.

25
Lūgšim par Ventspils krievu draudzi, sludinātāju Oskaru Ābeltiņu un viņa ģimeni; par jauniešiem, lai viņi tuvotos Dievam; par svētdienskolu, lai skolotāji pieaug garīgi un bērniem mācība tiek pasniegta saprotamā veidā; par iespēju atkal kalpot pansionātos un bērnu namos.

Bībeles lasījums
22.11-28.11
Maleahija
Apustuļu darbi 19-20

26
Lūgšim par Krāslavas draudzi, sludinātāju Vjačeslavu Istratiju un viņa ģimeni; par Alfa kursu pusaudžiem; par žēlsirdības kalpošanu un palīdzību ģimenēm krīzes situācijās; par Latgales iedzīvotājiem, lai Evaņģēlija vēsts aizsniedz viņus šajā pandēmijas laikā.

27
Lūgšim par draudžu padomēm un priekšniekiem, lai Dieva Gars atjauno, dod drosmi un neuzd kalpošanas mērķis un prieks, vadot draudžu garīgo un praktisko dzīvi.

28
Pirmā Adventa svētdiena
Lūgšim, lai Adventa laiks atjauno mūs, atbrīvo no nemiera un raizēm un pilda sirdis ar mieru, prieku un cerību, ko pasaulē deva Jēzus Kristus piedzimšana. (Jesajas 11:1-2)

Sirsniņi sveicam mācītāju Pēteri Samoiliču 65 gadu jubilejā!
Sirsniņi sveicam mācītāju emerītu Aivaru Šķuburu 80 gadu jubilejā!

29
Lūgšim, lai Dievs mums palīdz piepildīt Viņa dodo uzdevumu – "apliecināt Dieva žēlastības evaņģēliju" (Apustuļu darbi 20:24).

30
Lūgšim par Moldovas evaņģēliski kristīgo baptistu draudžu savienību, tās 482 draudzēm un 19568 draudžu locekļiem.
Sirsniņi sveicam sludinātāju Marku Sandbergu 60 gadu jubilejā!

Bībeles lasījums
29.11-05.12
Atklāsmes gr. 1-6
Apustuļu darbi 21-22

bāreņu
svētdiena

Katram ir savs STĀSTS
Kļūsti par daļu no mana

7. NOV | 2021
www.palidzibareniem.lv

COORDINĒ: LATVIJAS KRISTĪGĀ LIANSE BĀRĒNIEM

Katram ir savs STĀSTS. Kļūsti par daļu no mana STĀSTA!

Ikvienam no mums ir savs stāsts, ko mēs neaizmirstam un nesam sev līdzi. Mums katram ir svarīgi, ka varam līdzdalīt savu stāstu ar tuviem cilvēkiem, kuri kopā ar mums var priecāties par skaistajiem brīžiem un skumt par sāpēm, ko esam piedzīvojuši. Īpaši svarīgi tas ir mazam bērnam, jo bez mīļa gādīga vecāka ir grūti izprast dzīves sāpes – īpaši, ja tās ir smagi skārušas tieši tevi.

Nonākot jaunā adoptētāju vai audžugimenē, bērns neaizmirst savu stāstu. Tā ir kā bagāža, kas bērnam vienmēr būs ar viņu. Vecāku uzdevums ir nevis palīdzēt bērnam aizmirst pagātņi, bet gan palīdzēt izprast piedzīvotās sāpes, kopā ar bērnu raudāt par tām un dot bērnam drošu vietu izteikt savas jūtas par piedzīvoto vardarbību, sitieniem, rupjībām un pamešanu.

Šogad Bāreņu svētdienu Latvijā atzīmējam 7. novembrī un aicinājums ir atcerēties, ka joprojām Latvijā vairāk kā 600 bērnu šodien dzīvo bērnunamos. Turklāt katram no viņiem ir savs stāsts, kurš nav ar rozēm kaisīts, bet gan ar ērkšķiem un apjukumu. Mēs nedrīkstam atstāt šos bērnus vienus ar savām pagātnes sāpēm – ikvienam no viņiem ir vajadzīgs vecāks, kurš ne tikai pabaro un apģērbj, bet kurš ir gatavs doties ar bērnu kopā viņa stāstā un kurš palīdz izprast bērna pagātnes sāpes. Ja mēs neejam kopā ar bērnu viņa tumšākajās vietās, tad bērns tur paliek viens – apjucis un nobijies.

Ziņas īsumā

- **3. oktobrī** 12:00 dievkalpojuma tiešraide LTV1 no Rīgas Mateja draudzes.
- **7. novembrī** 12:00 dievkalpojuma tiešraide LTV1 no Rīgas Āgenskalna draudzes.
- **Liepājas Pāvila draudzē** 1. augustā tika kristīti 4 cilvēki.
- **Ogres Trīsvienības draudzē** 14. augustā tika kristīti 5 cilvēki.
- **Mežgalciema draudzē** 15. augustā tika kristīts 1 cilvēks.
- **Rīgas draudzes "Mājvieta"** 22. augusta brīvdabas dievkalpojuma laikā tika kristīts 1 cilvēks.
- **Ķemeru draudzē** 29. augustā tika kristīti 4 cilvēki.
- **Madonas drudzē** 5. septembrī tika kristīti 3 cilvēki.
- Sākot no septembra, **Ogres Trīsvienības draudzē** katra mēneša ceturttā nedēļa ir misijas nedēļa, kuras laikā mājas grupas ir aicinātas veidot attiecības ar cilvēkiem ārpus draudzes, sestdienā vīri piedalās praktiskās kalpošanas misijā Ogres novadā, bet svētdienā tradicionālā dievkalpojuma laikā ir Ogres DOMS, kura mērķauditorija ir cilvēki ārpus draudzes.
- Rīgas draudzes "Mājvieta" gadsvētku dievkalpojums notiks **7. novembrī**.

LBDS Garīdznieku brālības
KONFERENCE
Rīgas Āgenskalna baznīcā, Mārupes ielā 14

 Kas uz To Kungu cer,
to Viņš ietin Savā žēlastībā. Ps.32:10

9. OKTOBRĪ
10.00 – 15.30

tikšanās, aktualitātes
GB vadītāja un kolēģijas vēlēšanas
ierosmes kalpošanai
lūgšanas un aizlūgšanas

PIETEIKŠANĀS OBLIGĀTA
kanceleja@lbds.lv līdz 1.10.2021

LBDS Garīdznieku brālības kolēģija

Baptistu Vēstnesis

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 20390979, kanceleja@lbds.lv, www.lbds.lv
Izdevumu sagatavoja: biskaps Kaspars Šterns, Žanna Drūnese, Līvija Godiņa, Elza Roze, Estere Roze, maketētāja Zane Spēlīte.
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765, SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

THE GLOBAL LEADERSHIP SUMMIT

GLS VADĪTĀJU KONFERENCE
26. – 27. NOVEMBRĪ
interneta tiešraidē

**Kregs
Grešels**

**Šola
Ričardss**

**Džeimija
Kerna Lima**

**A. R.
Bernards**

**Frančeska
Džino**

**Ričs
Vilkersons**

**Stenlijs
Makkristals**

**Džuljeta
Fanta**

**Henrijs
Klauds**

**Ričards
Montaņezs**

**Mišela
Polere**

ATSLĒGVĀRDI: #ProaktīvaLīderība, #EmocionālāNoturība, #MentālāVeselība,
#VadītSevi, #UzņemtiesRisku, #PaņemtPauzi, #Attiecības, #NākotnesVadība